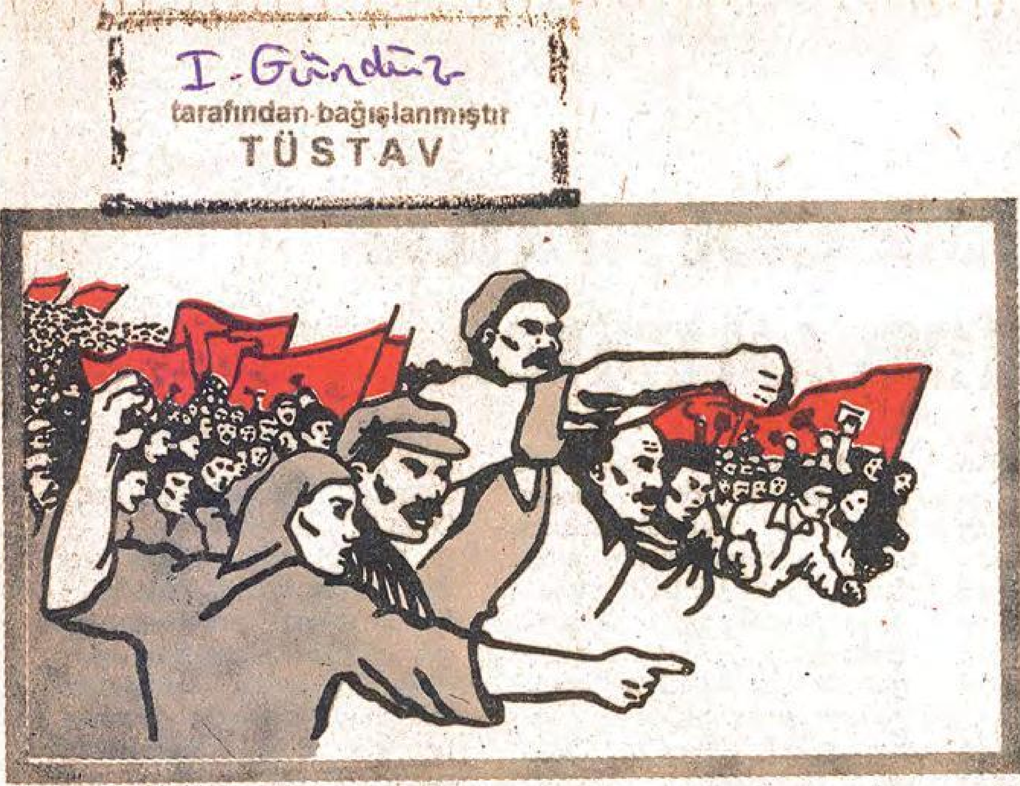

HALKIN KURTULUŞU

4 TEMMUZ 1977
250 KURUŞ

63

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

HAKİM SINIFLARIN VEYA ONLARLA UZLAŞAN CHP'NİN KURDUĞU HÜKÜMETLER HALKIN DÜŞMANIDIR

Kahrolsun Faşist Diktatörlük
Yaşasın Devrimci İşçi-Köylü İktidarı

Bugün varolan tüm hükümet seçenekleri hakim sınıfların ve emperyalizmin yararınadır

Kitleleri faşizmin, sosyal-faşizmin ve CHP reformizminin etkinliğinden kurtararak, faşist diktatörlüğü yıkmak ve Devrimci İşçi-Köylü iktidarını kurmak için çalışmalıyız

Ülkemizde toplumun bütün sınıf ve tabakalarını, onların en geri bilinçli unsurlarını bile girdabı içine çeken, gittikçe daha yüksek sınıf mücadelelerinde kendisini gösteren derin bir siyasi buhran hüküm sürmektedir. Erken seçime, herkesin bildiği gibi, bu nedenle gidilmişti. Erken seçimin amacı; hâkim sınıflar lehine ve halkın çıkarları ve mücadelesi aleyhine bir "istikrar" sağlamaktı.

Reformist ve uzlaşmacı CHP, siyasi istikrarı sağlamakta önemli bir rol oynayacak, halkı pasifleştirecek, faşist diktatörlüğün temellerine yönelen muhalefeti dizginleyecek ve yumuşatacaktı.

Seçimler sonunda, bu taktiğin tam olarak başarıya ulaşamadığı, CHP'nin salt çoğunluğu sağlayamadığı ortaya çıktı. Şimdi açıkça görüldüğü gibi CHP hükümetinin güvenoyu alma olasılığı zayıftır ve faşist partilerin CHP hükümetine karşı direnişleri şiddetli bir şekilde sürmektedir.

Gazetemiz baskıya verilirken güvenoyu sonuçları henüz belli değildir. Fakat CHP hükümeti güvenoyu alsa da, alamasa da siyasi buhranın derinleşeceği görülmektedir. Bu halkın mücadelesinin yükseleceği, buna karşılık işbirlikçi hâkim sınıfların da saldırılarının artarak süreceği anlamına gelmektedir.

CHP HÜKÜMETİ VEYA CHP'NİN DIŞINDA KURULACAK HÜKÜMETLER HALKA KARŞI OLMAK ZORUNDADIRLAR.

Parlamentoda mümkün gözüken bütün hükümet alternatifleri, işbirlikçi hâkim sınıfların çıkarlarından yana bir tutum içinde olacak nitelikte-dirler.

İşbirlikçi burjuvazinin CHP'nin propagandacılığıyla görevlendirdiği Abdi İpekçi, bu durumu şöyle izah etmektedir:

"CHP grubu gibi, CHP'nin dışındaki solun da genellikle o gerçekleri tanıdıkları ve programı bu açıdan değerlendirdikleri anlaşılmaktadır. Tabii CHP'ye kesinlikle karşı çıkan katı doktriner grupların bazıları bu davranışı göstermeyeceklerdir.

Öteki partilere gelince...

Öyle sanıyoruz ki, onlar da bir iki nokta dışında itiraz edilecek, eleştirilecek, tepki gösterilecek hususlar bulamayacaklardır. Demirel'in aldığı vaziyet bunu doğrulamaktadır:

AP Genel Başkanı, programın kendi dönemini kötülemesine karşı çıkmış, onun dışında eleştirilecek bir nokta göstermemiştir..."

Görüldüğü gibi CHP, hem sosyal-faşist partilerin, hem de faşist partilerin eleştiremeyecekleri, muhteva olarak o-

De.Sa.7/sü.7'de

Faşist demagojiyi yerle bir edelim!

Ecevit hükümeti programını açıkladıktan sonra bütün düzen partileri program üzerindeki görüşlerini açıkladılar. AP, MHP, MSP gibi partiler, halkın çıkarlarını yansıtan tek bir maddenin bulunmadığı hükümet programına hayasız bir demagojiyle saldırmakta, ateşli "halkçılar" pozuna bürünmektedirler.

Hakim sınıfların; işbirlikçi büyük burjuvazi ve feodal toprak ağalarının azılı faşist partisi MHP kendine kitle temeli yaratabilmek, faşist saldırıları, beslemeleri yoluyla estirdiği terörü meşrulaştırabilmek için uzun süreden beri faşist demagojiye hız vermiştir. Bu konuda da Hitler, Mussolini gibi azılı faşistleri kendine örnek alan MHP, kanıyla beslendiği halkın taleplerine hayasızca sahip çıkmakta ve bu yolla kitleleri, kurtuluşa giden devrimci yoldan uzaklaştırmaya çalışmaktadır. Hakim sınıfların azgın savunucusu olan bu faşist parti "İşçi Fabrikaya Ortak"

De.Sa.7/Sü.8'de

Tunç ve Türkler hangi noktada birleşti?

Faşist diktatörlükle uzlaşma temelinde kurulan ve programının her satırında bu uzlaşmayı yansıtan CHP hükümetini; işçi sınıfının açık satıcıları Türk-İş ve DİSK'in faşist ve sosyal faşist yönetimleri de desteklediklerini ilan ettiler. Bugüne kadar hiç bir platformda birleşemeyeceklerini söyleyen bu faşist ve sosyal-faşist sendika ağalarını biraraya getiren sihirli değnek neydi acaba? İşçi sınıfının ensesinde boza pişiren lokavtın kaldırılmasını bile programına almayan bir hükümeti desteklemede niçin birleşti bu işçi sınıfı düşmanları? İşçi sınıfının çıkarları için mi? Elbette hayır! Tunç ve Türkler her zaman olduğu gibi yine işçi sınıfına ihanet çizgisinde birleştiler. Bu çizgide sadece Tunç ve Türkler değil, Koç, Sabancı ve Eczacıbaşı da birleştiler. Bütün bu saydıklarımız ancak ve ancak işçi sınıfının aleyhine bir noktada birleşebilirler. Ve öyle de oldu.

Türkler ve Tunç'un CHP hükümetini desteklemeleri nin ardında yatan gerçek şudur: CHP, faşizmle uzlaştığı gibi, sosyal-faşizmle de uzlaşmaktadır. Bu uzlaşma faşizmin ve sosyal-faşizmin uluslararası dayanağı olan ABD ve Rus emperyalizmi ile uzlaşmayı da açıkça içermektedir. ABD patentli Tunç ve Rus patentli Türkler'in birleşmelerinin bir nedeni budur. Diğer bir nedeniyse: onlar her dönem, işçi sınıfı mücadelesini düzenin

De.Sa.7/Sü.9'da

Seçim çalışmaları ile ilgili bilgiler gazetemize ulaştırılmalıdır

Seçimlerin sona ermesinden bu yana bir aya yakın bir zaman geçmiş olmasına rağmen, proleter devrimcilerin seçim çalışmalarından çıkardıkları deneyleri, çeşitli bölgelerde yürütülen seçim çalışmalarıyla ilgili bilgileri bugün henüz merkezileştirebilmiş değiliz.

Kampanya biçiminde sürdürülen çalışmaların deneylerinin merkezileştirilmesi ve kazanılan deneylerin geniş emekçi yığınlara iletilmesi bugün her zamankinden daha da önemlidir.

Bu bakımdan bütün proleter devrimciler ve emekçiler ,gerek işçi-köylü adaylarının seçimlere katıldığı Çorum, Tunceli, ve Kahramanmaraş gibi illerde, gerekse diğer bölgelerde seçim çalışmalarının deneylerini ve sonuçlarını en kısa zamanda gazetemize ulaştırmalıdırlar.

Bu bilgilerin merkezileştirilmesi, seçim kampanyasının tam ve doğru bir tarzda değerlendirilmesi için gereklidir.

İşçiler hayatlarını kaybetme, yaralanma ve zehirlenme tehlikesiyle karşı karşıya

Zigana Tüneli'nde iş cinayetleri son bulmalıdır!

Biz Gümüşhane - Zigana tünelinde çalışan işçileriz. Bizim de tüm işçiler ve ezilenler gibi bir çok sorunumuz var. Şüphesiz sorunlarımız halkımızın sorunlarından; dertlerimiz halkımızın dertlerinden ayrı değildir. Ve biliyoruz ki sorunlarımızın çözümü Ulusal Demokratik Halk Devrimiyle olacaktır.

Tünel inşaatında iki ayrı tarafta çalışılmaktadır. Giriş tarafında 70-80 kişi, diğer tarafta ise 100'e yakın işçi çalışmaktadır. Çalışan işçilerin bağlı oldukları herhangi

De.Sa.7/Sü.4'de

HALKIN KURTULUŞU

Faşist diktatörlük ancak devrimle yıkılır

Seçimler öncesinde ve seçimleri izleyen ilk günlerde "demokrat" kamuoyunda hakim olan "umutlu" hava, son siyasi gelişmelerden sonra, bugün yerini yavaş yavaş "karamsar" bir havaya bırakmaktadır.

Özellikle CHP hükümetinin programının parlamentoda okunmasıyla birlikte, "demokrat" diye adlandırılan kamuoyuna tamamen "karamsar" bir havanın çöktüğünü söyleyebiliriz.

Bu "karamsarlık", bir yandan hazırlanan hükümet programının gerici siyasi muhtevasından, programın seçimler döneminde CHP'nin vaadlerinin ve CHP programının çok gerisinde kalmış olmasından, ve esas olarak da, CHP hükümetinin parlamentodan güvenoyu alma olasılığının bugün daha da zayıflamış olmasından, buna rağmen MC partilerinin yeniden "hükümet olma" şansının son siyasi gelişmelerle artmış olmasından kaynaklanmaktadır.

Gerçekten de CHP hükümetinin hazırladığı programın gerici siyasi muhtevası, seçimler öncesinde burjuva reformizminin kuyruğuna takılan, geniş halk yığınlarını derinden etkileyen reformizm karşısında kölece boyun eğen, ve yığınlar arasında reformist-parlamentarist hayallerin güçlenmesi için çaba gösteren her türden küçük burjuva siyasi hareketini ve demokrat küçük-burjuva aydınlarını hayal kırıklığına uğrattı. Geniş emekçi yığınları arasındaki devrimci potansiyeli göremeyen her türden küçük-burjuva siyaset, dar bakış açılarının zorunlu bir sonucu olarak faşist diktatörlüğün yıkılması gibi tarihi bir görevi burjuva reformistlerine terkettiler ve faşist diktatörlüğün yıkılmasını bir hükümet değişikliğine, MC'nin yerine CHP'nin hükümet olmasına indirgediler. Siyaset sahnesine çıktığı günden bu yana burjuvazinin gönüllü hizmetkarlığını yapmış bir dizi siyasi hareket, "faşizm mi, siyasi demokrasi mi?" safsatalarıyla seçimler

De.sa.7.sü.8'de

FAŞİST KATİLLERDEN VE İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

Faşist polis iki Kürt köylüsünü öldürdü

Fehmi Altınbilek, faşist polis ve ordu, Silvan halkı üzerinde terör ve baskılarını sürdürmektedirler.

Kürt milleti üzerindeki millî zulüm gün geçtikçe artmaktadır. Hâkim sınıflar ve onların uşakları halkımıza yaptıkları saldırı sürmektedir. Son olarak 17 haziran günü Silvan'da iki köylü faşist polis tarafından katledildi.

Yıllardır halkımıza, devrimcilere işkence eden onları göz kırpmadan katleden halk düşmanı Fehmi Altınbilek ve faşist zorlu bu cinayeti elele işlemişlerdir. Fehmi Altınbilek artık saldırıların geri planda sürdürmekte, oyunları hazırlamakta ve onları faşist polis ve orduya uygulatmaktadır. Silvan'a Kürt halkını ezmek, zulmetmek için gönderilen bu halk düşmanı, geldiği günden beri Silvan halkının kendisine duyduğu nefret karşısında daha da azgınlaşmıştır.

Silvan'da halkımıza yönelen ve iki köylünün katledilmesiyle sonuçlanan olay şöyle: İlçe merkezindeki bir kahvenin önünde Susurluk köylülerinden olan M. Sait Temiz ile Basri Efe münakaşa etmişler ve olay büyümeden etraftakiler tarafından önlenmiş, taraflar ayrılmışlardır. Tam

De.Sa.7/Sü.6'da

■ M. Sait Temiz ve Basri Efe'nin katilleri yakalanmalıdır
■ Fehmi Altınbilek yargılanmalıdır

Fehmi Altınbilek ve diğer ajan provokatörler Kürt Ulusu üzerinde, özellikle yoksul Kürt köylüleri üzerinde baskı ve zulümlerini sürdürmektedirler.

İbrahim Kaypakkaya yoldaşın, yüzlerce Kürt köylüsü ve devrimcinin işkencecisi ve katili olan Fehmi Altınbilek'in ve onun gibi katillerden, işkencecilerden hesap sorulmalıdır.

Hesap sorma mücadelesinde kitlelerin gücü ve eylemi esas alınmalıdır. Ancak, bu mücadele diğer alanlarda da sürdürülmelidir.

Hesap sorma mücadelesi sadece bir teşhir kam-

De.Sa.7/Sü.1'de

Diyarbakır Dicle Mahallesi'nde halk kolera tehdidi altında yaşıyor

Hastalıkların ve sefaletin kaynağı sömürü ve zulüm düzenidir

İşsizlik, hastalık, pahalılık emekçi halkın hayatını iyice tehdit eder bir düzeye ulaştı.

Aydın'da kızamık salgını emekçi halka ölüm saçar bir hale geldi. İstanbul, İzmir, Ankara gibi büyük şehirlerde sarılık ve tifo benzeri bulaşıcı hastalıklar kol geziyor. Sadece Adana'da 25 bin sıtmalı hasta var. Bu hastaların büyük çoğunluğunu açıkta yatıp kalkan, pis suları içmek zorunda

De.Sa.7/Sü.8'de

Dicle Mahallesi bağrında birçok yoksulu, emekçiyi barındıran DİYARBAKIR'ın gecekondu bölgelerinden biridir. Yıllardır yoksullluğun, zulmün esiri olan Dicle mahallesi halkına yaz mevsiminin gelmesiyle salgın hastalıklar yine musallat oldu.

"Fis Kayası" yamacına, Dicle nehri kenarına kurulan bu mahalleye halkın sağlığını tehdit eden her türlü kirli sular sorum-

De.Sa.7/Sü.5'te

HALKIN ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜ GASPEDİLEMEZ!

K.Y.D.G.D. (Kadıköy Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği) açılmalıdır!

İstanbul Valisi uydurma ve tutarsız
İstanbul Valisi tarafından uydurma ve tutarsız gerekçelerle kapatılan bir dernek de KYDGD'dir (Kadıköy Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği) 1 Mayıs'tan sonra kapatılan dernek hala açılmamıştır. Faşist diktatörlüğün halk dernekleri üzerindeki bu baskılarını halkımız lânetlemektedir. Dernekler üzerindeki anti-demokratik uygulamalara son verilmeli, bütün demokratik dernekler ve KYDGD derhal açılmalıdır.

İ.Y.D.G.D. (İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği) açıldı

Faşist diktatörlüğün Istanbul Valisi tarafından uzun süredir kapalı tutulan İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği (İYDGD) açılmıştır. Gençliğin kitlevi örgütü olan İYDGD kurulduğu günden bu yana faşist diktatörlüğün yoğun baskılarına hedef oldu. Faşist ve sosyal - faşistlerin saldırılarını kararlılıkla göğüsleyen İYDGD büyük bir gençlik kesimini bağrında toplamaktadır.

İYDGD 28 Haziranda Tepebaşı Gazinosunda "Üniversite Gençlik Gecesi" düzenlemiştir. 67 - 77 yılları arasında gençliğin mücadelesinin anlatıldığı geceye 5000 kişi katılmıştır.

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

Şili İhtilalci Komünist Partisi'nin ikinci Ulusal Kongresi yapıldı

Şili İhtilalci Komünist Partisi'nin İkinci Ulusal Kongresi Şili'de başarıyla sona ermiş bulunmaktadır.

Şili halkının faşist Pinochet diktatörlüğüne karşı mücadelesi zafere kadar sürecektir

1973'te kanlı bir şekilde Şili halkının başına çöreklenen Pinochet diktatörlüğüne karşı mücadele Şili'nin şehirlerinde ve kırlarında şiddetlenerek sürmektedir. Şili faşist diktatörlüğünün çeşitli saldırıları ve vahşi baskıları halkın mücadele azmini kıramamaktadır.

Çeşitli gizli sendika, öğrenci birlikleri ve köylü birliklerinde, fabrika ve semt direniş komitelerinde örgütlenmiş bulunan Şili emekçileri ŞİKP'nin ve Şili Halk Cephesinin saflarında faşizme karşı silah elde mücadele etmektedirler. Bütün yol ve yöntemlerin kullanıldığı bu mücadele faşistleri azgına çevirmekte ve onları her gün biraz daha yenilgiye doğru sürüklemektedir.

"Bizi Sömürmeye Yeminli Olanları Durdurmaya Kararlıyız" sloganı etrafında birleşen işçiler ve köylüler ülkenin çeşitli yerlerinde kahramanlık destanlarına konu olacak mücadeleler vermektedirler.

Allende hükümeti döneminde yapılan toprak reformu ile yoksul köylülere dağıtılan toprakları hala geri almaya devam eden Pinochet rejimine karşı, yüzlerce çiftçi ailesi ve gündelikçi tarım işçileri kararlılıkla direnmektedir.

"İnsan Hakları ve Özgürlükleri" konusunda sosyal emperyalizmi yıpratmak için demagojik,sahte bir kampanya açmış bulunan Amerikan emperyalistleri ise Şili faşist diktatörlüğü ile sıkı bağlarını sürdürmekte ve geliştirmektedir.Son günlerde Şili'ye gelen bir Amerikan işadamları heyeti Lityum madeni çıkarmak için çalışmalara başlamıştır. Bilindiği gibi Allende hükümeti zamanında millileştirilen bakır işletmeleri de tekrar Amerikan emperyalist tekellerine devredilmiştir.

Öte yandan Vaşington, Şili faşistlerine silah ve çeşitli ağır askeri malzeme satışını hızlandırmıştır. Şili'deki faşist ordunun eğitimiyle görevli Amerika'lı askeri uzmanların sayısı da gittikçe arttırılmaktadır.

Şili İhtilalci Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin çağrısı üzerine toplanan Kongre, bugünkü ulusal ve uluslararası şartları değerlendirerek, önemli kararlar almıştır.

ŞİKP'nin Kongresini faşist Şili diktatörlüğüne meydan okuyarak Şili'de gerçekleştirmesi,onun kitle bağlarının güçlülüğünün ve mücadele azminin en açık ifadesidir.Türkiye'li proleter devrimciler, Şili'de komünistlerin kararlı ve disiplinli çalışmalarıyla Marksizm-Leninizme sıkı sıkıya bağlı kalarak gercekleştirdikleri kongrelerini en derin yoldaşlık duygularıyla selamlamaktadır.

ŞİKP'nin Kongresi ve aldığı kararlar, sadece faşist diktatörlüğe karşı değil fakat aynı zamanda iki süper devlet ve uluslararası gericiliğe, ve Şili'deki revizyonistlere ve çeşitli oportünistlere karşı kazanılmış büyük bir başarıdır.

ŞİKP Kongrede,anti-faşist asgari program etrafında en geniş kitleleri örgütleyerek ve bütün mücadele biçimlerini kullanarak faşist Pinochet diktatörlüğünü yıkma mücadelesinin sürdürülmesi ve geliştirilmesini kararlaştırmıştır.

Siyasi ideolojik ve örgütsel olarak çelikten bir birliği sağlamış olmasının kitlelere önderlik etmede kazandığı başarıda hayati bir önem taşıdığını tesbit eden ŞİKP, kitle mücadelesinde Parti faaliyetinin işçi ve yoksul köylü safları içinde yoğunlaştırılmasına,ve ağır sanayi ve maden işçileri arasındaki çalışmaya öncelik verilmesine karar almıştır.

Kitlelerin bilinç seviyesini dikkate alan bir tarzda bütün mücadele biçimlerinin faşist diktatörlüğü yıkma savaşında kullanılması Kongre tarafından öngörülmüştür.Halk Cephesinin geliştirilmesi de yine aynı esasa dayalı olarak ve kitle çalışmalarına hız vererek sağlanacaktır.

Parti hücre ve örgütlerinin gerçek kitle önderleri haline gelmelerine çalışacaktır.

Yine alınan son derece önemli bir karar, partinin proleter kompozisyonunun geliştirilmesi olmuştur (birleşiminde işçilere ağırlık verilmesi). Parti esas olarak işçi sınıfı içinde örgütlenecektir.

Şili halkının anti-emperyalist ve anti-faşist, mücadelesinin uluslararası dayanışmadan büyük güç aldığını tesbit eden ŞİKP bu desteğe büyük bir değer verdiğini belirtmiştik.

Devrimci proletarya enternasyonalizminin bir gereği olarak ŞİKP dünya marksist-leninist hareketi ile olan bağlarını daha da geliştirecektir.

Buna uygun olarak ŞİKP bir müddet önce gerçekleştirilmiş bulunan Latin Amerika Ülkeleri Marksist Leninist Partileri Ortak Toplantısının bildirisinin hayata uygulanmasına devam edilmesini de kararlaştırmıştır.

Emperyalizme ve iç gericiliğe karşı mücadele ile birlikte çeşitli oportünist akımlara karşı mücadelesini kararlılıkla sürdürmekte olan ŞİKP,iki süper devlete karşı mücadelede bir emperyaliste dayanılarak diğerine karşı mücadele edilemeyeceğini belirtmektedir.

REVİZYONİST ÜLKELERDE FİYATLAR YÜKSELMEYE DEVAM EDİYOR

Fiyatların sürekli olarak yükselmesi, revizyonist ülkelerin hepsinde karakteristik bir özellik halini almış bulunmaktadır. Fiyat artışları revizyonist burjuvazinin, buhranın yükünü işçi sınıfının sırtına yüklemek için başvurduğu bir silahtır.

Bu yılın ilk beş ayındaki fiyat artışlarını geçen yılın aynı dönemi ile karşılaştırdığımızda "sosyalist istikrar" safsatalarının ekonomik alanda da tıpkı siyasal alanda olduğu gibi kapitalizmin yaralarını gizlemeye çalışan uydurmalar olduğu ortaya çıkmaktadır.

Böylece, geçen yılın aynı dönemine kıyasla, Macaristan'da fiyat artışı % 8 dir. Aynı süre için Sovyetler Birliğinde ve Çekoslovakya'da fiyat artışları % 7 dir. Bu artışlar resmi fiyat artışlarıdır. (Revizyonist kaynaklardan da kontrol edilebilirler). Fakat, resmi artışlardan çok daha hızlı bir şekilde karaborsa piyasa, döviz ve eşya kaçakçılığı gibi alanlarda ortaya çıkan artışlar mevcuttur. Resmi artışların düşük olmasının nedeni çalışan yığınların öfkesi ve direnişleridir. Revizyonist ülkelerde,özellikle 1976 Polonya direnişlerinden sonra fiyat artışlarının daha çok "gayrı resmi" yollardan gerçekleştirildikleri görülmektedir.

Böylece bir yandan resmi piyasada, öte yandan karaborsa piyasada halkın temel ihtiyaçları olan tüketim maddelerinin fiyatları durmaksızın yükselmektedir. Bu şekilde bugün Bulgaristan'da emekçiler 10 yıl öncesine kıyasla 2-3 kere daha fazla para harcayarak ihtiyaçlarını karşılayabilmektedirler. Yani daha çok sömürülmektedirler.

Öte yandan kapitalizmin iflah olmaz hastalıklarından enflasyon da revizyonist ekonomileri sarsmaktadır. Enflasyon Sovyetler Birliği'nde ve diğer revizyonist ülkelerde % 7 - % 12 arasında değişmektedir. Polonya'da enflasyon oranı bundan da yüksektir.

FİYATLARIN YÜKSELMESİNDE ÖNEMLİ BİR NEDEN

Sosyal emperyalizm kendi tesbit ettiği eşit olmayan ticari kurallara uygun olarak diğer revizyonist ülkelerle yaptığı "ticaret" yoluyla buhranın yükünü bu ülkelerin emekçilerinin sırtına yüklemeye çalışmaktadır.

Bulgaristan, Polonya, Demokratik Alman Cumhuriyeti ve diğer ülkelerde fiyat artışlarının aşağı yukarı üçte birinin nedeni, bu ülkelerin kendi iç pazarlarının talebine cevap vermeden Sovyetler Birliği'ne hayvansal ve tarımsal ürün ihraç etmek zorunda kalmalarıdır.

AYDINLIK OPORTÜNİZMİNİN FAŞİZM TAHLİLİNİN ELEŞTİRİSİ

-V-

teori yolumuzu aydınlatıyor

Faşizm konusundaki siyasi tezlerini anti-marksist bir siyasi temele oturtan her türden oportünistler gibi, AYDINLIK oportünistleri de, İkinci Emperyalist Savaş döneminde faşizmin bir siyasi sistem olarak Almanya, İtalya ve Japonya'da işbaşına gelmesine bakarak, kapitalist-emperyalist ülkeler açısından faşizmi, sadece "yükselen" emperyalizme özgü bir siyasi olay olarak ele almaktadırlar. Gerçekten de, faşist diktatörlükler "batı" da Almanya, İtalya vb. "saldırgan" emperyalist ülkelerde, dünyanın toprak bakımından yeniden paylaşılmasını talep eden ve "savaşın esas kaynağı" olan ülkelerde emperyalist burjuvazinin bir egemenlik biçimi olarak kurulmuştu. Bu dönemde Fransa, İngiltere ve ABD gibi "savaşın esas kaynağı olmayan" kapitalist-emperyalist ülkelerde ise faşizm, bir siyasi iktidar biçimi olarak iktidara gelmemişti.

AYDINLIK oportünistleri olayların sadece dış görünüşüne bakarak, kapitalist-emperyalist ülkeler açısından faşizmin ikinci emperyalist savaş öncesinde bir siyasi egemenlik sistemi olarak dünyayı yeniden paylaşma talebinde bulunan ülkelerde işbaşına gelmesine bakarak, (kaldı ki mesele sadece böyle değildir) faşizmi "yükselen" emperyalizme özgü bir siyasi olay olarak, "bazı emperyalist devletlerin dışta diğer emperyalistleri alt etmeye yönelen saldırganlığının bir ürünü" olarak ele almaktadır.

Halbuki ikinci emperyalist savaş öncesi dönemi gerek dünyayı toprak bakımından yeniden paylaşma talebinde bulunan emperyalist ülkeler, gerekse diğer emperyalist ülkeleri sınıflar arasındaki ilişki, yükselen devrim dalgası, devrimle karşı devrim arasındaki çatışma açısından gözden geçirdiğimizde, devrim arasındaki çatışma açısından gözden geçirdiğimizde gerçeklerin AYDINLIK oportünistlerinin iddialarının tamamen yalanladığını, faşizmin "yükselen" emperyalizme özgü bir siyasi olay olmadığını, emperyalistler arası bir çatışmanın ürünü olmadığını, tam tersine emperyalizm ve proleterya devrimleri çağında egemen sınıfların son egemenlik biçimi olduğunu, devrimle karşı-devrim arasındaki çatışmanın karşı-devrim lehine çözülmesinin siyasi bir ürünü olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

Dimitrov, Komünist Enternasyonalin 7. Dünya Kongresine sunduğu raporda şunları söylemektedir:

"... Eğer 1918'de Almanya'da ve Avusturya'da devrim patlak verdiği zaman Avusturya ve Alman proletaryası, Avusturya'da Otto Bauer'in, Fridrih Adler'in ve Karl Renner'in, Almanya'da Ebert'in ve Şaydeman'ın sosyal-demokrat önderlerini izlemeselerdi de, Rus Bolşeviklerinin yolunu, Lenin'in yolunu izlemiş olsalardı, bugün ne Avusturya'da, ne Almanya'da, ne İtalya'da, ne Macaristan'da, ne Polonya'da ne de Balkanlar'da faşizm olmazdı. Avrupa'da burjuvazi değil, aksine uzun zamandır işçi sınıfı egemen olurdu." (Dimitrov, Savaşa ve Faşizme Karşı Birleşik Cephe, Aydınlık Yayınları, sy: 72) (abç)

Görüldüğü gibi Dimitrov, faşizmin bir siyasi iktidar biçimi olarak kurulduğu ülkeleri, "yükselen" veya "gerileyen" emperyalistler, veya "savaşın esas kaynağı" ülkeler ayrımına tabi tutmadan, faşizmi "devrimin patlak verdiği" dönemde, proletaryanın "Rus Bolşeviklerinin yolunu, Lenin'in yolunu" izlememiş olmasının bir sonucu olarak, burjuvazinin "patlak veren devrim"i bastırmasının bir aracı olarak ele almaktadır.

Bilindiği gibi kapitalist emperyalist ülkeler arasında bu "aracı" ilk kullanan burjuvazi İtalyan emperyalist burjuvazisidir. İtalya'da emperyalist burjuvazinin faşizm silahına sarılmasının temel nedenini, İtalya'nın "yükselen" bir emperyalist ülke olmasında değil, fakat 1917 Sovyet devriminin hemen arkasından İtalya'da "patlak veren devrim"in yenilgisinde aramalıyız.

Gerçekten de, Birinci Emperyalist Savaş sonrasında kapitalist emperyalist sistemi bir ağ gibi saran kapitalizmin genel bunalımından en fazla etkilenen ülkelerden birisi de İtalya'dır. Birinci emperyalist savaştan İtalyan emperyalist burjuvazisinin yenilmiş olarak çıkmasının ve savaşın getirdiği yıkıntıların da bir sonucu olarak, bu ülkede genel buhran daha da tahrip edici bir özellik kazanmıştır. İtalya'da genel buhranın derinleşmesi, doğal olarak, büyük ekonomik krizlere, iflaslara, işsizliğe, yığınların satınalma gücünün düşmesine, ekonomik çöküntüye vb. yol açmıştır. Bu olgu, İtalyan emperyalist burjuvazisini, savaştan önce karşılaşmadığı bir tehlikeyle, proletarya ve köylülüğün siyasi mücadelesinin yeni ve ileri boyutlar kazanması tehlikesiyle, proletaryanın siyasi iktidara yönelmesi gerçeğiyle karşılaştırmıştır.Özellikle1919-21 yılları arasında fabrika ve toprak işgalleri, büyük genel grevler vb. proletarya hareketinin burjuvazinin ekonomik ve siyasi iktidarını kökünden silip süpürebileceğinin somut örnekleri olarak belirmiştir.Gene aynı yıllarda, İtalya'da, proletaryanın sınıf mücadelesi sadece eylem platformunda yükselmekle kalmamış, aynı zamanda siyasi platformda ve sendikalar cephesinde de yeni ve ileri zaferler kazanmıştır. 1920 seçimlerinde, Sosyalist Partisi, 2500 komün idaresini ele geçirmişti (1914 seçimlerinde Sosyalist Partisi'nin kazandığı komün idaresi sayısı ise sadece 300 idi). Aynı şekilde,920 lerde, sendikaların Sosyalist Partisi'ne bağlı CGL içinde birleşmesi sağlanmış, ve 10 milyon işçinin bu sendika içerisinde örgütlenmesi sağlanmıştır. En önemli olarak da 1919 genel grevleri ve toprak işgalleri sonunda, fabrikalarda işçi yönetimleri gerçekleştirilmişti.

Kısacası 1919-21 dönemi, İtalyan proletaryasının ve ezilen halk yığınlarının siyasi mücadelesinin ileri boyutlar kazandığı, devrimci dalganın yükseldiği, devrimci proletarya hareketinin burjuvazinin ekonomik ve siyasi iktidarını ciddi bir şekilde tehdit ettiği bir dönemdi.

Ekonomik ve siyasi buhranın derinleştiği, devrimle karşı devrim arasındaki çatışmanın keskinleştiği, 1919-21 İtalya'sında, siyasi iktidar dalındaki olgunlaşmış bir meyva gibiydi ve sosyalistlerin bu meyvayı koparıp alabilmeleri için ellerini uzatmaları yeterliydi.

Fakat İtalya'da siyasi buhran, adları sosyalist olan sosyal demokratların ihaneti, sosyal demokratların emperyalist burjuvazi ile uzlaşması, "proletaryanın Lenin'in yolunu" izlememiş olması sonunda, devrimin değil, karşı devrimin lehine çözümlendi; burjuvazi yükselen devrim dalgasını bastırmanın, buhranın yükünü emekçi halk yığınlarının omuzlarına yükleyebilmenin, kapitalizmin devamını ve istikrarını sağlayabilmenin, ve ezilen halkların ve milletlerin köleleştirilmesinin bir aracı olarak yeni bir silaha, faşizme sarıldı ve faşist diktatörlük 1922'de burjuvazinin yeni bir iktidar biçimi olarak işbaşına geldi.

Faşizmin, devrimle karşı devrim arasındaki boğazlaşmanın karşı devrimin lehine sonuçlanmasının siyasi bir ürünü olması olgusu , birinci emperyalist savaş sonrası dönemde, sadece İtalya açısından değil, aynı zamanda Almanya açısından da geçerlidir.

Birinci emperyalist savaş sonlarında Almanya, savaştan yenilmiş olarak çıkmış olmasının da bir sonucu olarak, kapitalizmin genel ekonomik ve siyasi buhranından en fazla etkilenen ülkelerden birisidir.

Almanya'da Birinci Emperyalist Savaş sonrasında, ekonomik buhranlar birbirini izlemiş, ekonomik çöküntü hızlanmış, işsizlik artmış ve istikrarlı bir siyasi yapı kurulamamıştı. Ekonomik ve siyasi buhranın derinleşmesi, doğal olarak,sınıflar arasındaki çatışmayı keskinleştirmiş, proletaryanın ve ezilen halk yığınlarının mücadelesi emperyalist burjuvazinin iktidarını tehdit edici bir nitelik kazanmıştı. 1918 Kiel Sosyalist Ayaklanması ve Spartakist Birliği'nin devrimci eylemiyle, Almanya sosyalizmin eşiğine gelmişti.Fakat gerek Kiel Sosyalist Ayaklanması, gerekse Spartakistlerin devrimci eylemi, Sosyal - Demokratların ihaneti sonucunda başarısızlığa uğradı.Sadece devrimi yozlaştırmak, emperyalist burjuvazinin iktidarını sağlamlaştırmak için iktidar olan Sosyal Demokratları "emek ve sermayenin işbirliği","kurucu meclis toplanması" sloganları arkasına gizlenerek, İşçi ve Asker Konseyi'ni dağıttılar. Spartakistler, geçici bir süre için Berlin'e hakim olmuşlar, fakat sosyal demokrat Noske'nin önderliğindeki ordu, "Berlin Sovyeti"ne karşı saldırıya girişmiş, "Berlin Komünarları"nın birçoğunu ve bu arada hareketin önderlerinden Liebknecht'i ve Rosa Luxemburg'u katletmiştir.

Alman emperyalist burjuvazisi, ayaklanmayı geçici olarak bastırdıktan sonra, Sosyal - Demokratların da "yardımıyla" kendi iktidarını sağlamlaştırmış, ve 1929 krizinin bütün yükünü emekçi halk yığınlarının omuzlarına yükleyerek faşizme yönelmiş, ve 1932'de Almanya'da Hitler faşist diktatörlüğü kurulmuştur.

Böylece Almanya'da da siyasi buhranın burjuvazinin lehine çözümlenmesinin bir sonucu olarak, faşizm emperyalist burjuvazinin yeni bir yönetim biçimi olarak iş başına gelmiştir.

İtalya ve Almanya örneği, faşizmin ezilen halk yığınları ile ezen emperyalist burjuvazi arasındaki çelişkinin, proletaryanın siyasi mücadelesinin yenilgiye uğramasının, burjuvazinin "zafer" kazanmasının bir ürünü olduğunu, burjuvazinin emperyalizm ve proletarya devrimleri çağında başvurduğu son bir yönetim biçimi olduğunu göstermektedir. İtalyan ve Alman emperyalist burjuvazisinin, faşizme başvurması, onların "yükselen" emperya-

De.Sa.7/Sü.1'de

İtalya Komünist Partisi (M-L) işçi sınıfıyla bağlarını güçlendirmek ve sınıfının devrimci eğitimini başarabilmek için işçi sınıfı içindeki çalışmasına ağırlık veriyor

Kapitalizmi, onun en yüksek aşaması çürüyen asalak kapitalizm olan emperyalizmi yıkacak, sömürüye dayanan sınıflı toplumları tümüyle ortadan kaldırabilecek tek sınıf işçi sınıfıdır.

İşçi sınıfının devrimi başarabilmesi,sınıfın büyük çoğunluğunun kendi ideolojisiyle silahlanıp kendi partisinde ve etrafında örgütlenmesine bağlıdır.

Bu gerçekten kalkarak İtalya Komünist Partisi Marksist-leninist (İKP ML) çalışmasında esas ağırlığı işçi sınıfı içinde örgütlenmeye vermektedir.

İşçi sınıfının kendi ideolojisi doğrultusunda bilinç kazanması, düşman ideolojilerin saflardaki etkilerinin yok edilmesini gerekli kılmaktadır.

Sınıfı bilinçlendirmek ve eğitmek, sınıfı düşman ideolojilerin etkisinden kurtarmak görevleri partiye düşmektedir.

Partinin önderlik görevini başarabilmesi herşeyden önce Marksizm-Leninizme sıkı sıkıya bağlı kalmasını zorunlu kılmaktadır. Partinin görevlerini başarabilmesinin bir başka hayati şartı,kitlelerle sıkı bağlar kurmasıdır.

Partinin kitlelerden kopuk olarak yaşaması ve doğru bir yol izlemesi imkansızdır.

Kitleler içinde örgütlü olmak, bizzat üretim faaliyetinin sürdüğü birimlerde, temel sınıfların (veya sınıfın) yoğun olarak bulunduğu her yerde örgütlenmekle mümkün olur. Temel sınıflar neredeyse örgütleri ve hücreleri aracılığı ile parti de orada olmak zorundadır.

Bu evrensel gerçekleri İtalya somut durumuna uygulayan İtalya KP ML parti direktiflerinin en geniş kitleleri kucaklayan direktifler haline gelerek en geniş kitlelerin eylemleriyle hayata geçirilmelerinin ancak kitleler içinde örgütlü olmakla mümkün olduğunu tesbit etmiş, ve son zamanlarda işçi sınıfı içindeki örgütlenmesini pekiştirmeye başlamıştır. Geçenlerde Parti yayın organı Nuova Unita'da bu konuda bir makale yayınlanmıştır.Makale, Parti'nin esas çabalarını fabrikalarda,çalışma bölgelerinde ve işçi semtlerinde yoğunlaştırdığını belirtmektedir. Nuova Unita, Parti' nin, sınıfın önderliğini kazanma çabasında esas olarak fabrikalardaki hücrelere dayandığını, burjuvaziye, sendika ağalarına karşı savaşarak bunların işçi sınıfı üzerindeki etkilerini devrimci eylem içinde yok etmeye çalıştığını Fabrika Konseylerini revizyonist sendika ağalarının önderliği altından kurtararak gerçek devrimci kitle örgütleri haline getirmeye çabaladığını belirtmektedir.

Sınıfın komünist bir bilinç seviyesine yükseltilmesi konusunu bir başka noktadan da ele alan makale, sadece ekonomik talepler uğruna verilen mücadelelerin büyük önemlerine rağmen, tek başlarına ezilen yığınları sınıflı toplumların çarklarından kurtarmaya ve komünist bir bilince ulaştırmaya yeterli olmadıklarını, işçi sınıfının devrimci eğitiminin siyasi mücadelelerle gerçekleştirilebileceğini yazmaktadır.

CHP bugün esas olarak orta burjuvazinin, emperyalizmle, büyük burjuvazi ve toprak ağalarıyla en sıkı bağları olan kesiminin siyasi temsilciliğini yapmaktadır

CHP hükümeti faşist diktatörlükle uzlaşma temelinde kurulmuştur

> "Reformculuğa karşı mücadele her zaman faşizme karşı mücadele, faşizme karşı mücadele her zaman reformculuğa karşı mücadele olmalıdır."
> (G. DİMİTROV, Savaşa ve Faşizme Karşı Birleşik Cephe, sy: 32)

CHP'nin hükümeti kurması ve hükümet programının parlamentoda okunmasıyla birlikte, siyasi alandaki çatışma ve tartışmalar yeniden yoğunluk kazanmaya başladı. Bu tartışmalar bugün, CHP hükümetine karşı takınılacak tavır meselesinde odaklaşmaktadır.

Her olayda olduğu gibi CHP hükümetinin kurulması olayında da her siyasi hareketin tavrı temsil ettiği sınıflar açısından şekillenmektedir. Sınıf mücadelesinin keskinleştiği, ezilen geniş halk yığınlarının düzene karşı muhalefetinin yoğunlaştığı bu dönemde, büyük burjuvazi ve toprak ağaları, bir yandan halkın yükselen mücadelesini bastırarak buhranın bütün yükünü emekçi halkın omuzlarına yüklemeye, bir yandan da siyasi istikrarı sağlayacak faşist diktatörlüğü daha da sağlamlaştırmaya çalışmaktadırlar. Egemen sınıfların CHP'ne ve CHP hükümetine karşı tavrı da, günümüzde, bu temel üzerinde şekillenmektedir.

Devrimci proletarya hareketi açısından, CHP hükümetine karşı tavır meselesi, tek başına ele alınacak bir mesele değildir. Bugün CHP'nin siyasi olarak hangi sosyal sınıfı-veya sınıfları- temsil ettiğini, ve bu sınıfın devrimin ve sınıf mücadelesinin bugünkü aşamasında devrimin mi yoksa karşı-devrimin mi yanında yer aldığını açarsak, CHP Hükümetinin hangi şartlarda kurulduğunu ortaya koyabilirsek, ve devrimci proletarya hareketinin merkezi görevlerini tam olarak kavrayabilirsek, genel olarak devrimci proletarya hareketinin günümüzdeki siyasi taktikleri konusunda tam ve doğru tesbitler yapabiliriz.

Bunun için, öncelikle, bugün CHP'nin siyasi platformda temsil ettiği orta burjuvazi üzerinde durmalıyız.

> "...Yalpalayan orta burjuvaziye gelince, sağ kanatları düşmanımız, sol kanatları da dostumuz haline gelebilir. Ama biz sürekli tetikte olmalı ve saflarımızda karışıklık yaratmalarına izin vermemeliyiz".
> (MAO ZEDUNG, Seçme Eserler, 1. sy: 18)

Orta burjuvazi emperyalizmle, işbirlikçi kapitalizmle ve feodalizmle bağları olan bir sınıftır

Orta burjuvazi tekel dışı burjuvazidir ve esas olarak milli bir karakter taşır. Emperyalist tekellerle dolaylı bağlara sahip olmakla birlikte aynı zamanda emperyalizmin, büyük burjuvazinin ve feodal toprak ağalarının baskısı altındadır ve onlardan zarar görür. Ayrıca orta tüccar, bürokrasinin orta kademeleri, bazı serbest meslek sahipleri, orta tabaka aydınları ve bazı hisse senedi sahipleri de bu sınıfa dahildir.

Genellikle halıcılık, madeni eşya imalatı, tekstil mobilyacılık, kunduracılık, konfeksiyon vb. dallarda faaliyet gösteren orta sanayi burjuvazisi küçük bir kısmının palazlanarak büyük burjuvazi ile birleşmesine karşılık, özellikle ekonomik kriz dönemlerinde büyük bir kısmı yıkım ve iflasa sürüklenmektedir. Ancak bu oluşum, belirli bir kitlenin sürekli erimesi şeklinde ortaya çıkmamaktadır. Buhranları takibeden canlanma dönemlerinde (bu dönemler gittikçe daha kısa bir süreyi kapsamakta ve daha az belirgin bir hale gelmektedir) yıkılan işletmelerin yerine gelişen yenileri kurulmakta ve bir yandan da özellikle de büyük burjuvazinin imal ya da monte ettiği dayanıklı tüketim mallarının bir kısmının parçalarının büyük işletmelerde imali yeterince kârlı bulunmadığından, bunlar orta burjuvazinin elinde bulunan işletmelere sipariş edilmekte ve böylece bu kesime yeni faaliyet alanları açılmaktadır. Ayrıca bu duruma bağlı olarak tamir atölyelerinin sayısında da önemli bir artış görülmektedir. Sonuç olarak bu sınıf varlığını devamlı olarak korumakta ve yavaşta olsa bir gelişme göstermektedir. Ama bir bütün olarak bakıldığında bu sınıf yarı-sömürge bir ülkede hep cılız ve güçsüz kalmaya mahkumdur. Aralarında keskin bir rekabet sürmekte olan bu sınıfın her mensubu devamlı olarak tekelci burjuvazinin baskısı ve yıkım tehdidi altındadır. Orta ticaret burjuvazisi de genellikle tekellerin ürettiği malların pazarlanmasını ya da bazı tarımsal ihraç ürünlerinin köylülerden toplanmasında rol oynar ve tefeci sermaye ile sıkı ilişkisi vardır.

Genel olarak orta burjuvazi, emperyalizme ve feodalizme dayalı ve zayıf da olsa bunlarla bağları mevcuttur. Bu sınıf işbirlikçi büyük burjuvazi kadar işbirlikçi, feodal sınıf kadar feodal olmayan bir sınıftır. Bununla birlikte esas olarak milli bir karakter taşıdığından emperyalizmle ve feodalizmle arasında bir çelişki mevcuttur. Orta burjuvazi emperyalizmin, işbirlikçi kapitalizmin ve feodalizmin ülkenin ekonomik ve siyasi hayatı üzerindeki egemenliğinden rahatsızlık duymaktadır. Ancak bu sınıfın bu güçlere karşı alacağı tavrın belirlenmesinde rol oynayan bir başka önemli faktör de, devrimci proletaryanın ve ezilen halk yığınlarının her geçen gün gelişip güçlenmekte olan mücadelesidir. Kendisi de sömürücü bir sınıf olan orta burjuvazi, günümüz şartlarında emperyalizmin, büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının egemenliğinden duyduğu rahatsızlıktan daha çok, ezilen halk yığınlarının gelişen mücadelesinden korkmaktadır. Bu mücadele, bugün genel demokratik bir çerçeve içinde gelişmesine rağmen, emperyalizme, işbirlikçi kapitalizme ve feodalizme karşı bir nitelik taşımasına rağmen, gelişimi doğrultusunda kaçınılmaz olarak sonunda anti-kapitalist bir hüviyete bürünecektir. Bu yüzden bugün bu sınıfın başlıca çabası emperyalizmin ülkedeki egemenliğine, büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının ekonomik ve siyasi egemenliğine karşı bir mücadeleye girişmek değil, emekçi halk yığınlarının gelişen mücadelesini etkisi altına alarak saptırmak, kendi sınıfsal çıkarları yönünde kullanmak ve pasifize etmek doğrultusundadır.

Orta burjuvazi kendi içinde iki kesime ayrılır. Emperyalizmle, feodalizmle bağları en sıkı ve büyük burjuvaziye oldukça yakın olan tabakalardan oluşan üst kesim, ve onlarla bağları çok zayıf ve dolaylı, küçük burjuvaziye daha yakın olan alt kesim...Siyasi platformda bunlar orta burjuvazinin sağ ve sol kesimlerini oluşturur.

> "Milli burjuvazi ikili bir karaktere sahiptir.
> Bir yandan, emperyalizm tarafından baskı altında tutulmakta ve feodalizm tarafından kösteklenmekte, dolayısıyla her ikisi ile de çelişmesi bulunmaktadır. (...)
> Fakat öte yandan, emperyalizme ve feodalizme bütünüyle karşı çıkma cesaretini gösterememektedir; çünkü iktisadi ve siyasi bakımdan zayıftır ve hala emperyalizmle ve feodalizmle iktisadi bağları vardır. Halkın devrimci güçleri kuvvetlendiği zaman, bu durum, daha da berrak bir şekilde ortaya çıkar.
> Milli burjuvazi bu ikili karakterinden dolayı, belli zamanlarda ve belli ölçülerde, emperyalizme ve bürokrat savaş ağaları hükümetlerine karşı, devrime katılabilir ve devrimci bir güç haline gelebilir; fakat başka zamanlarda, komprador büyük burjuvaziyi izlemesi ve bir karşı-devrimde onun suç ortağı haline gelmesi tehlikesi de vardır."
> (MAO ZEDUNG, Seçme Eserler, 11.sy: 320)
>
> "...Çin milli burjuvazisinin, sömürge ve yarı sömürge bir ülkede bulunduğu ve dolayısıyla iktisadi ve siyasi yönden son derece çelimsiz bir burjuvazi olduğu için devrim düşmanlarıyla uzlaşma eğilimi gibi bir niteliği de vardır. Devrime katıldığı zaman bile emperyalizmden tamamen kopmaya yanaşmaz ve üstelik köylük bölgelerde toprak rantı yoluyla sürdürülen sömürüyle çok yakından ilişkisi vardır. Dolayısıyla emperyalizmi ve hele feodal güçleri kesin bir şekilde devirmeyi ne ister, ne de bunu yapabilecek durumdadır."
> (MAO ZEDUNG, Seçme Eserler, 11.sy: 350)

CHP orta burjuvazinin sağ kanadının yönlendiriciliğindeki reformist bir siyasi partidir

İşte CHP siyasi platformda esas olarak bu sınıfı.. orta burjuvazinin temsilciliğini yapmaktadır. Fakat partide küçük burjuvazinin ve işbirlikçi büyük burjuvazinin de belirli bir siyasi etkinliği vardır.

CHP sosyal platformda esas olarak orta burjuvazi sınıf temeline dayanmasına, ve işbirlikçi büyük burjuvazi ile de bağları olmasına rağmen, CHP'nde parti yönetimini elinde tutan, partinin siyasetine yön veren kesim orta burjuvazinin sağ kesimidir.

Orta burjuvazinin sağ kanadının etkinliği, parti içerisinde süregelen mücadelede daha demokrat ve ilerici kanadın yenilgisiyle bugün daha da perçinlenmiştir. Özellikle son genel seçimler öncesinde uygulanan vetolarla, sağ kanat, partiyi adeta dikensiz gül bahçesi haline getirmiştir.

Bugün CHP siyasi bir parti olarak, gerek parti programının siyasi muhtevasıyla, gerek parlamento grubunun yapısıyla, gerekse hükümet programının ve hükümette yer alan kişilerin niteliğiyle, sadece orta burjuvazinin sağ kanadının etkinliğini pekiştirmekle kalmamış, fakat aynı zamanda bu durum CHP'ni siyasi arenada emperyalizme ve sosyal-emperyalizme ve işbirlikçi büyük burjuvazi ile feodal toprak ağalarına daha fazla yaklaştırmıştır.

Ve CHP bu yapısıyla, siyasi ve sosyal platformda egemen sınıflarla uzlaşma temelinde hükümet kurmuştur.

Bugün başta proletarya olmak üzere ezilen halk yığınlarının gelişmekte olan muhalefeti, büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının ekonomik ve siyasi iktidarına karşı yönelen sınıf mücadelesinin eriştiği boyutları da hesaba katacak olursak, orta burjuvazinin üst kesiminin ve onun yönlendiriciliğindeki CHP'nin devrimci güçlerle karşı-devrimci güçler arasındaki çatışmada karşı-devrimci güçlerin yanında yer alacağını, onlarla daha fazla uzlaşacağını rahatlıkla söyleyebiliriz. Yaşanan hayatın canlı deneyleri de bunu doğrulamaktadır.

Çünkü orta burjuvazi emperyalizmin, işbirlikçi kapitalizmin ve feodalizmin baskısı altında olmasına rağmen, gene emperyalizme, işbirlikçi kapitalizme ve feodalizme kopmaz bağlarla bağlı olmasının da bir sonucu olarak yığınların gelişen siyasi mücadelesi karşısında tedirgin olmakta, vebadan korkar gibi devrimden korkmaktadır. Orta burjuvazi -özellikle sağ kesimi- açısından bu durum, ulusal çelişkilerin değil sınıfsal çelişkilerin öne çıktığı, demokratik devrim görevlerinin ağır bastığı ve ezilen halk yığınları ile egemen sınıflar arasındaki çelişkinin her geçen gün derinleştiği günümüz şartlarında her zamankine oranla daha da geçerlidir.

Bunun bir sonucu olarak da orta burjuvazi ve onun siyasi örgütü CHP, kendini emperyalistlerin, büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının kolllarına atmıştır ve karşı-devrimle tam bir eylem birliğine girmiştir.

Hazırlanan hükümet programı bunun sadece küçük ama en somut göstergesidir.

> "Sosyal-Demokrat Parti özellikle, burjuva koalisyon hükümetine katılarak, onun halk düşmanı politikasının sorumluluğunu paylaşarak ve onun gerçek niteliği konusunda kitleleri aldatarak, bütün emekçi halkın birleşmesinin ve onların birleşik gücünün siyasi gösterilerinin önüne büyük bir engel çıkarmakta, onların içine örgütsüzlük, muhalefet ve uyuşmazlık sokmaya, mücadelelerini zayıflatmaya ve felce uğratmaya, onların kapitalistler, bankerler, tüccarlar ve vurguncular üzerindeki baskısını azaltmaya ve böylece, doğrudan doğruya veya dolaylı olarak, ülkedeki kapitalist azınlığın güçlerini artırmaya, mevzilerini güçlendirmeye ve hakimiyetini uzatmaya çabalamaktadır."
> (G. DİMİTROV, age. sy: 19)
>
> "Bütün bunların sonucu emekçi halkın özgürlük ve refah özlemlerinin siyasi ve iktisadi bakımdan güçlenmesi değil, Sosyal-Demokrat Partinin yardımıyla emekçi halk üzerinde daha yoğun bir sömürü ve daha büyük bir zulüm için burjuvazinin siyasi ve iktisadi bakımdan güçlenmesi olmaktadır."
> (G. DİMİTROV, age. sy: 20)

Ekonomik ve siyasi buhranın derinleştiği bugünkü şartlarda, işbirlikçi egemen sınıfların büyük bir kesimi, buhranın yükünü emekçi halkın sırtına yükleyebilmek, yığınların gelişen siyasi mücadelesini kontrol altına alabilmek ve geniş işçi yığınlarını CHP'nin etkinliğindeki sendikalar aracılığıyla kontrol altında tutabilmek için kurulan CHP hükümetinin parlamentodan güven oyu almasını sağlamaya çalışmaktadırlar.

CHP hazırladığı hükümet programıyla, işbirlikçi egemen sınıflara, emperyalistlere ve sosyal-emperyalistlere bu "teminatı" vermektedir.

Bütün bunlara ek olarak, işbirlikçi egemen sınıfların parti içerisindeki siyasi etkinliklerini eskiye oranla bugün daha da arttırmış olmaları, CHP'nin işbirlikçi egemen sınıflarla ve emperyalistlerle daha da ileri bir düzeyde uzlaşmasında önemli bir rol oynamaktadır.

Hazırlanan hükümet programı böyle bir uzlaşmanın ürünüdür.

Sonuç olarak bugün CHP, gerek temsil ettiği sınıfın sosyal yapısıyla ve bu sınıfın devrimle karşı-devrim arasında süregiden çatışmadaki konumuyla, ve gerekse hazırladığı hükümet programıyla, emperyalistlerin, büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının kollarına atılmıştır, ve yığınların yükselen devrimci kabarışını bastırmada, ekonomik buhranın bütün yükünü geniş emekçi yığınların omuzlarına yüklemede, Kürt

> "Sosyal-Demokrat Parti (...) hükümete paravana olduğu, burjuvazinin temel kapitalist politikası konusunda kitleleri aldattığı (bütün örgütlü gücüyle) kitlelerin gösterilerini önlediği, bu kitlelerin burjuvazinin sömürü ve baskı politikasının boyunduruğuna daha kolayca koşulmasını, onların daha da bölünmesini, ve zayıflamasını sağladığı için Sosyal-Demokrat Partinin bugünkü hükümete katılmasının burjuvazi tarafından istendiğini kim bilmiyor?"
> (G. DİMİTROV, Savaşa ve Faşizme Karşı Birleşik Cephe, sy: 18)

milleti ve diğer azınlık milliyetleri üzerinde uygulanmakta olan milli zulmün sürdürülmesinde ve ülkemizin emperyalist ve sosyal-emperyalist talana daha fazla açılmasında egemen sınıflar iktidarının bir dişlisi olma yolundadır.

CHP, devrimle karşı-devrim arasındaki çatışmada, uyguladığı reformist siyasetle karşı-devrim cephesini güçlendirmektedir.

CHP reformizmine karşı mücadele, işbirlikçi egemen sınıfların ekonomik ve siyasi iktidarına karşı, faşist diktatörlüğe karşı mücadelenin bir unsurudur

Bugün ülkemiz burjuva demokratik devrimini yapmamış yarı-sömürge bir ülkedir. Emperyalist ve sosyal emperyalist sistemin baskı ve sömürüsü her geçen gün yoğunlaşmaktadır. İşbirlikçi büyük burjuvazi ve toprak ağaları ekonomik ve siyasi iktidarı elinde bulundurmaktadır.

Üretici güçlerin gelişmesinin önündeki engeller emperyalizm, işbirlikçi kapitalizm ve toprak ağalığı ekonomisidir.

Sosyal gelişimin bugünkü evresinde devrim, genel olarak kapitalizmi değil, üretici güçlerin gelişmesinin önündeki engelleri genel olarak milli kapitalizmin de gelişmesinin önüne set çeken emperyalizmi işbirlikçi kapitalizmi ve toprak ağalığı sistemini tasfiye edecektir.

Bu bakımdan Ulusal Demokratik Halk Devrimi, emperyalist ve sosyal-emperyalist baskı ve sömürüye son vermeyi, işbirlikçi büyük burjuvaziyi ve toprak ağalarını ekonomik ve siyasi planda tasfiye etmeyi, faşist diktatörlüğü yıkarak yerine devrimci-demokratik halk iktidarının kurulmasını hedeflemektedir.

Bugün orta burjuvazinin üst kesimi ve onun yönlendiriciliğindeki CHP, ekonomik ve siyasi platformda işbirlikçi egemen sınıflarla uzlaşmaktadır. Faşist diktatörlükle uzlaşmaktadır, ve bu temel üzerinde hükümet kurmuştur.

Bu durumda da CHP egemen sınıfların iktidarlarını sağlamlaştırmalarına, yükselen halk hareketlerinin bastırılmasına, yığınların siyasi uyanıklılığının köreltilmesine çalışmaktadır, karşı-devrim cephesinin güçlenmesine hizmet etmektedir.

Bugün devrimin ilerletilmesi, faşist diktatörlüğe karşı mücadelenin özgütlenmesi, CHP reformizmine karşı mücadeleden CHP'nin uzlaşmacı siyasetinin teşhir edilmesinden geçmektedir.

Unutmayalım ki, "reformculuğa karşı mücadele, her zaman faşizme karşı mücadele, faşizme karşı mücadele her zaman reformculuğa karşı mücadele olmalıdır." (Dimitrov).

CHP reformizmine karşı mücadele, işbirlikçi egemen sınıfların ekonomik ve siyasi iktidarına karşı, faşist diktatörlüğe karşı mücadelenin bir unsurudur.

ZİNDANLAR BOŞALSIN

Tekirdağ Cezaevi'nden devrimci ve yurtseverler Orhan Yavuz'un katledilmesini protesto edior

Faşist terör ve baskıların yoğunlaştığı günümüzde işkenceleri, cinayetleri proteste ediyoruz. Bu zulmün bir parçası olarak Erzurum Atatürk Üniversitesinde görev yapan ilerici, yurtsever Doç. Orhan Yavuz'un, faşist komandolar tarafından hunharca katledilerek öldürülmesini, şiddetle protesto ediyoruz. Orhan Yavuz'un katilleri mutlaka yakalanmalı ve yargılanmalıdır.

Biz Tekirdağ Cezaevinde yatan devrimci ve yurtseverler olarak tüm faşist uygulamaların ve işkencelerin hesabını ergeç soracağımızı tüm emekçi halkımıza ve dünya halklarına bildirmeyi bir görev biliriz.

ZİNDANLAR BOŞALSIN, GENEL AF!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM!

TEKİRDAĞ CEZAEVİNDEN
DEVRİMCİ VE YURTSEVERLER

Not: Tekirdağ cezaevinden yazan arkadaş "İşkenceleri, Siyasi Cinayetleri, Faşizmi Protesto" imza kampanyasına Tekirdağ cezaevinden 114 kişinin katıldığını, mevcutun ise 200 olduğunu bildirerek, imzaları gazetemize göndermiştir.

"2 mayıstan bu yana Diyarbakır'da tutuklu bulunuyorum"

Proletaryanın Birlik Dayanışma ve mücadele gününü kutlamak için Diyarbakırlı proleter devrimciler olarak bir miting ve yürüyüş yapmaya karar verdik. Uzun mücadeleler sonucunda nihayet izin alındı. Daha sonra bize mitingi 10 gün ertelediklerini bildirdiler. Halkımıza miting ve yürüyüşü duyurmak amacıyla bir bildiri hazırlayıp bir nüshasını Diyarbakır C.Savcılığına, bir nüshasını Emniyet I.Şubeye verdik. Ancak bildiri dağıtma izini alamadık.

2 Mayıs günü ikametgahımdan alınıp I.şubeye götürüldüm. Beni tehdit edip mitingden vazgeçirmeye çalıştılar. Onlara karşı direnmem üzerine, daha önceden 1 nüshasını verdiğimiz bildirinin suç teşkil ettiğini ve beni mahkemeye vereceklerini söylediler. Mahkeme ise "Kürtçülük", "Bölücülük" ve "halkı suça teşvik" suçundan miting tertip komitesini tutuklama kararı verdi. Buna itiraz ettim. Yayınlanmamış bir bildirinin suç unsuru teşkil etmediğini söyledim. Fakat itirazım kabul edilmedi.

Faşist diktatörlüğün amacı açıktır: Kürdistan'da 1 Mayıs gününü kutlamaya engel olmak. Bunun yanında mitingi engellemek, Kürt milliyetçilerinin de amacıydı. Faşistler ve sosyal faşistler bu amaçlarına ulaştılar.

2 Mayıs'tan bu yana Diyarbakır Merkez Kapalı Cezaevinde tutuklu bulunmaktayım. Ve bu zaman içerisinde mahkemeye çıkarılmadım.

Faşist diktatörlüğün mahkemeleri tarafından tutuklanmamız ve diğer arkadaşlarımın hakkında tutuklama kararı çıkarılmasını protesto ediyor, çeşitli milliyetlerden halkımızı iki süper devlete, faşist diktatörlüğe sosyal-faşizme karşı mücadele etmeye çağırıyorum.

MİTİNG TERTİP KOMİTESİ
BAŞKANI

CHP PROGRAMI FAŞİST DİKTATÖRLÜKLE ORTA BURJUVAZİNİN ÜST KE

Reformist hayalleri yıkalım

CHP hükümeti hakim sınıfların tercihidir

Ecevit hükümeti, hükümet programını hazırlayarak meclise sunmuştur. Güvenoyu alsın veya almasın bu program CHP hükümetinin neyin, kimin yararına bir hükümet olduğunu, işlevinin ne olduğunu ortaya sermiştir. Gerek programlarıyla, gerekse hükümet olur olmaz yaptıkları girişimlerle faşist diktatörlükle uzlaşan yüzleri iyiden iyiye ortaya çıkan Ecevit hükümetinin "halk iktidarı" değil, faşist diktatörlüğün "pembe güllü" maskesi olduğu meydandadır. Ecevit seçimlerden önce ağzından düşürmediği "halk iktidarı" lafını bir kenara atarak "milli birlik ve bütünlükten", "millet iktidarı"ndan söz etmeye başlamıştır.

Ecevit hükümeti bugün gerek ekonomik, gerekse siyasi buhrandan kurtulmakta, halkın devrimci potansiyelini kırmakta ve faşist diktatörlüğün devamını sağlamakta hakim sınıfların bir kesiminin tercihi durumundadır. İşbirlikçi büyük burjuvazi ve feodal toprak ağaları bugün esas olarak, halkın yükselen devrimci atılımının önüne geçebilecek, kendi çıkarları ile uyum halinde olan bir hükümetten yanadırlar. Hakim sınıfların bu isteğini yerine getireceği konusunda yemin üstüne yemin içen Ecevit hükümeti bu aşamada onların çıkarları ile çelişmemekte, tam tersine uyum göstermektedir. Koç, Sabancı, Eczacıbaşı, Berker TÜSİAD ve benzerleri CHP hükümetinin güven oyu alıp almaması konusunda yaptıkları açıklamalarda bu tercihlerini açıkça belirtmektedirler. Vetolarla, birbir sinsi ayak oyunuyla iyiden iyiye geriletilen CHP yönetimi hakim sınıflara "herkesi memnun edecek bir program hazırlayacaklarına" (Ecevit) dair garanti vermektedir.

CHP hükümeti halkın değil halk düşmanlarının, işbirlikçi büyük burjuvaların, feodallerin tercihidir. CHP hükümeti halkın değil halk düşmanlarının çıkarlarını savunmaktadır. Bu hükümetin bugünkü işlevi faşist devlet aygıtını halka karşı korumak, sömürü ve zulmün devamını sağlamaktır.

Ecevit "5 Haziran günü ak oylarınız kara silahları susturacaktır" (Antalya Mitingi).

5 Hazirandan günümüze 20'ye yakın ölü, 50'ye yakın yaralama olayı (Basın). Susturdu mu "ak oylar", "kara silahları"?

Faşist diktatörlüğün resmi ve sivil ölüm çetelerine karşı halkımızın direnişini "yumuşatmaya" saldırıların kaynağının bizzat 'devlet' olduğu gerçeğini ustaca gözlerden saklamağa çalışan Ecevit'in ne denli "halkçı" ve ne denli "umut (!)" olduğunu son birkaç hafta daha iyi göstermiştir.

"...Herkesin düşünce ve anlatım özgürlüğüne, örgütlenme özgürlüğüne saygı göstereceğiz." Ecevit. (27 Mayıs İpekçi ile röportaj Milliyet Gazetesi).

Gerek İçişleri Bakanının açıklaması (afiş yasağı) gerekse hükümet programında 141, 142, 146. maddelere ilişkin tek laf yok. Ki bu maddeler örgütlenme ve düşünce özgürlüğünü engelleyen maddelerden bazılarıdır. (Özünde düşünce ve örgütlenme özgürlüğü bizzat hakim sınıfların faşist diktatörlüğü tarafından engellenmektedir. 141, 142'nin kaldırılması bu hakkın tümüyle sağlanacağı anlamına gelmez.)

Ecevit özgürlüklerin kullanılmasının sınırını da şöyle çiziyor: "Özgürlükler, devletin birliğini, ülkenin bütünlüğünü sarsıcı yönde kullanılamıyacaklar." (Hükümet programı)

Düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne saygısı (!) olduğunu seçim öncesi söyleyen Ecevit, hükümet programında söylediğinden geri adım atıyor.

CHP'nin özgürlük anlayışı: Sömürücü faşist devleti yıkmak için örgütlenemezsin! (ki halkın kurtuluşu bununla gerçekleşir). Bu doğrultuda düşünce söyleyemezsin! CHP herşeyiyle faşist devleti 'tarafsız' ve 'kutsal' gösterme çabası içindedir. Program da onun bir parçasıdır.

CHP hükümeti daha bakanlıklara yerleşir yerleşmez, bu gerici işlevini ortaya koymuş, sahip çıkarak oy topladığı halkın taleplerinin hiç birisine cevap vermek niyetinde olmadığını göstermiştir. Ecevit, oy çoğunluğunu sağladıktan ve 213 milletvekili çıkardıktan sonra, seçimlerden önce halka vaad ettiklerinin hemen hemen tümünden vazgeçmiş ve "tek başına güçlü bir iktidar" olamadıklarını bahane ederek sadece huzuru ve can güvenliğini sağlayacağını belirtmiştir. Ecevit'in savunduğu can güvenliği sağlamak değil -ki bugünkü sömürücü hakim sınıflar devleti yapısı kırılmadan halkın can güvenliği sağlanamaz- "sınıflararası barış" temelleriyle sınıf mücadelesini hakim sınıflar yararına durdurmak, devrimci mücadeleyi engellemek olduğu açıktır.

CHP hükümeti kurulur kurulmaz bir "asayiş komisyonu" oluşturdu. Bu komisyonun can güvenliği, öğrenim özgürlüğü, "asayiş" ve "huzur"u nasıl sağlayacağına (!) bir bakalım:

Can güvenliğini ortadan kaldıran faşist diktatörlüktür

"Asayiş komisyonu"nun başkanı, eski Emniyet Müdürü, adı Lockheed rüşvet olayına karışmış olan Necdet Uğur bir açıklama yaparak can güvenliğini ve huzuru sağlayacaklarını, 'sağdan ya da soldan' gelsin her türlü anarşiyi engelleyeceklerini söyledi. CHP hükümeti bu açıklamayla halk üzerindeki militarist güçleri ve bürokrasinin baskısının daha da artacağını ortaya koymuştur.

CHP hükümeti "anarşi"nin önlenmesi için militarist güçlerin daha da yetkinleştirilmesini, devletin güçlendirilmesini hedeflemektedir. Yeni komisyonun açıklamasına göre aramalar arttırılacak, siyasi afişler, yazılar silinecektir. CHP'nin hükümet programında da şöyle demektedir:

"İç güvenlik kuvvetleri, devlet gücünü, hükümet aracılığıyla olmaktan çok, doğrudan yansıtır duruma getirilecektir. Bunun için gerekli yetkilerle donatılacaktır."

"Yurttaşların da silah bulundurma ve kullanma yetkisi kesin zorunluluk bulunan durumlara sınırlandırılacaktır."

Ecevit'in can güvenliği vaadi işte budur. O devletin silahlı kuvvetlerini güçlendirirken, halkı faşist diktatörlüğe karşı mücadelede silahsızlandırarak potansiyelini kırmak istemektedir. Hakim sınıfların halka karşı uyguladıkları zor, terör, karşısında halkı silahsız bırakarak can güvenliği vaadinin sahteliğini ortaya koymaktadır. Ecevit halkı, can güvenliğini "sayıları belli sağ ve sol gruplar"ın tehdit ettiğine inandırarak halk üzerinde baskı ve zulüm demek olan faşist devlet aygıtını, halka kurşun sıkan faşist militarist güçleri gözlerden gizlemeye, onları halka karşı korumaya çalışmaktadır. Halkın can güvenliğini ortadan kaldıranlar kimlerdir? 1 Mayıs'ta Taksim meydanında çelik yeleklerle binaların üzerinden halka kurşun sıkanlar, Profilo'da, Seydişehir Alüminyum'da, Silaved'de... işçi sınıfının grevlerine saldıranlar, yoksul köylülüğün toprak talebinin karşısına tanklarla, süngülerle çıkanlar, İdil'de, Beytülşebap'ta ... Kürt köylülerini hunharca katledenler, okullarda, yollarda, işkencehanelerde devrimcileri öldürenler kimlerdir? Bu katiller bizzat faşist devlet aygıtını korumakla görevli olan militarist güçlerdir. Can güvenliğinin en büyük düşmanı ordusuyla, polisiyle, jandarmasıyla, MİT'iyle bu faşist devlettir. Ama Ecevit halkın can güvenliğini, huzur ve "asayiş"i aynı devletle, aynı devletin ordusu polisiyle sağlayacağını iddia ediyor. Buna inanmak mümkün mü? Faşist devlet aygıtı parçalanmadan, faşist militarist güçler dağıtılıp yerine halkın silahlı güçleri geçirilmeden halkın can güvenliği sağlanabilir mi? Can güvenliğini ortadan kaldıranlar yok edilmeden huzur olabilir mi?

"Vurgunun sona ereceği, emeğin en üstün değer olacağı. köylüsüyle işçisiyle, kamu görevlisiyle, esnaf ve sanatkarıyla tüm çalışanların refaha kavuşacağı bir düzen kurulacaktır ülkemizde." (Ecevit'in Antalya Mitingi).

Kimdir bu "vurguncular"? Kimdir bu sömürücüler? Bunlar: işbirlikçi büyük burjuvazi ve toprak ağalarıdır. Emperyalistlerdir. "Vurgunun sona ereceğini" seçim propagandasında bol keseden vaad eden Ecevit Hükümet programında "Milli birliğimiz yeniden pekiştirilmelidir". "Milli birliğimizi sağlamaya ve sağlamlaştırmaya çalışacağız." diyor. Bu, "vurguncularla" halkın birliğini istemektir. Sömürücülerle sömürülenlerin sömürü temelinde birliğini istemektir. Bütün bunlar CHP'nin halkın çıkarlarını korumadığının, onun taleplerine sahtece sahip çıkar göründüğünün belgeleridir.

Gençliğe öğrenim özgürlüğü can güvenliği

CHP'nin hükümet programında öğretim konusunda şunlar söylenmektedir:

"Eğitimde hükümetimiz öncelikle can güvenliğini ve öğrenim özgürlüğünü sağlayacaktır".

"Öğrenciler arasında siyasal düşüncelerine göre ayrım yapılması ve okulların uygarca tartışma ölçüleri ötesinde; siyasal çatışma yerlerine dönüştürülmesi kesinlikle önlenecektir".

"Eğitimde olanak eşitliği, yaygınlık, süreklilik ve birlik sağlanacaktır".

CHP hükümeti öğrenim özgürlüğünü sağlamayı vaad ederken de "kırıtları yakalamak" temelinden hareket etmektedir. Öğrenim özgürlüğünü ortadan kaldıran, öğrenci olanların okula devam etmelerini engelleyen faşist diktatörlüktür. Faşist diktatörlüğe karşı gelmiş öğrenci kitlelerin aktif mücadelesi olmadan okullarda öğrenim özgürlüğü sağlanamaz. Ama Ecevit hükümeti hedefi gözlerden gizlemeye çalışmakta ve halk gençliğinin faşist diktatörlüğe karşı mücadelesini reformist kanallara akıtarak düzen sınırlarında eritmeye çalışmaktadır.

Gelmiş geçmiş bütün hükümetlerde olduğu gibi CHP'nin hükümet programında da "olanak eşitliği", "herkese okuma hakkı" gibi vaadler yer almaktadır.

Eğitimdeki eşitsizlik bu düzenin temelinden kaynaklanmaktadır. Sömürücü hakim sınıflar sadece kendi düzenlerinin devamını sağlayacak kadar "eşitlik" tanırlar. Okur-yazarlık sorunu, eğitimde eşitsizlik sömürücü hakim sınıflar düzeni sürdüğü sürece mevcut olacaktır. Herkese öğrenim özgürlüğü ancak demokratik halk iktidarında mümkündür. Halkın eğitim, öğretim olanaklarını elinden alan bu düzen yıkılmadıkça CHP'nin vaad ettiği "eğitimde olanak eşitliği" sağlanamaz.

Ecevit'in düşünce ve örgütlenme özgürlüğü anlayışı: "özgürlükler, devletin birliğini, ülkenin bütünlüğünü sarsıcı yönde kullanılmayacaktır"

CHP hükümeti yeni programıyla, seçimlerden önce vaad ettiği düşünce ve örgütlenme özgürlüğü konusunda da bir şey getirmemektedir. Düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü -bu düzen sınırları içinde ne kadarı varsa- ortadan kaldıran ceza kanunundaki 141-142-146.. ve benzeri faşist maddelerin iptal edilmesi doğrultusunda tek bir söz bulunmayan programa, CHP'nin kimin hizmetinde olduğunu göstermektedir.

Ecevit hükümeti, daha kurulur kurulmaz siyasi görüşleri yansıtan afişlerin, yazıların silinmesi için valiliklere, okul yöneticilerine genelgeler yollayarak düşünce ve örgütlenme özgürlüğü anlayışını ortaya koymuştur. Ecevit hükümet programında "devlet bütünlüğünü bozan"lara özgürlük tanımadığını söyleyerek halkın mücadelesine karşı, sömürücü devleti en iyi kendisinin koruyacağına dair hakim sınıflara teminat vermektedir.

CHP hükümet programı halkın toprak talebini içermiyor

Seçimler döneminde halka bol keseden 'toprak' dağıtacağını söyleyen CHP'nin hükümet programında toprak ve tarım reformu "mayın tarlalarının mayından arındırılıp köylüye dağıtılması" indirgeniyor. Topraksız ve az-topraklı yoksul köylülerin oyunu almak ve onun toprak ağalarına karşı yürüttüğü mücadeleyi yumuşatmak için bu meseleyi de seçim malzemesi olarak kullanan CHP, bugünkü hükümet programı ile gerçek yüzünü ortaya koymuştur. Toprak ağaları ile uzlaşan bir CHP'nin bu meseleyi çözmesi esas olarak mümkün değildir. Çünkü, köylünün toprağa kavuşması toprak ağalarının topraklarına el koyulması ile mümkündür. Bu da ancak Ulusal Demokratik Halk Devrimi ile gerçekleşebilir.

Proleter devrimciler reformistlerin tehditlerine kulak asmayacak, afişleriyle, duvar yazıları, pankartları, bildirileri ile en geniş kitlelere seslenmeye, devrimin propagandasını yapmaya devam edeceklerdir. Ne faşist terör ne reformist engeller devrimci mücadeleyi durduramaz.

"Toprak ağalarının tapularını yırtacağız" diyen Ecevit, şimdi bunları unutmuş görünüyor. Ama topraksız ve az-topraklı köylüler unutkan değillerdir. Onlar bu meseleyi de unutmadılar. Faşist diktatörlüğe karşı mücadelelerini CHP reformizmine karşı mücadele ile birleştirmenin gereğini şimdi daha iyi kavrayarak emin adımlarla yürüyorlar.

"...Bu işi (1 Mayıs'ı HK) deşmek istemiyordum. İzmir'de bir ucundan değinmiştim. Burada biraz daha deşeceğim. Bir gerçeği söylüyorum. Taksim'de suç üstü yakalananlar olmuştur. Sular İdaresi binası üzerinden halka, kadınların çocukların üzerine yaylım ateşi açanları orada Türk polisi suç üstü yakalamıştır. Aradan bu kadar zaman geçti.... O suç üstü yakalananlar adalete verilmedi. Araya hangi karanlık eller girdi de bunları sakladı? Hangi kuvvetlerdir bunlar?"

(Ecevit Antalya Mitingi konuşması, Basından)

'Suç üstü yakalananlar'da onları 'araya' girerek koruyan 'karanlık eller'de aynıdır. Bunlar faşist diktatörlüğün "karanlık elleridir".

Ecevit'in o zaman MC'ye sorduğu soruyu biz şimdi ona soruyoruz; "Aradan bu kadar zaman geçti".... 'O suçüstü yakalananlar'a ne yapıldı, ne yapılacak? Hükümet programında bu konuda tek laf yok. Bu da "karanlık ellere" Ecevit'in neler yapacağını (!) gösteriyor.

CHP zindanlarda yatanları unutturamaz

Halkımızın bütün taleplerini olduğu gibi GENEL AF talebini de hakim sınıflar yararına gözden ıraklaştırmaya çalışan CHP, hükümet programında bu konuya ilişkin tek laf bile etmiyor. H.K.62.sayısında da değindiğimiz gibi bugün GENEL AF bütün halkın ortak bir talebidir. Ve mutlaka gerçekleşmelidir. Bu nedenle bu talebin gerçekleşmesi için de kitleleri seferber etmek önümüzdeki görevlerden bir tanesidir. CHP'nin bu konuda adım atması halkın mücadelesinin bir sonucu olacaktır.

Güven oyu alması halinde CHP Hükümeti şimdiden görünen kadarıyla tüm bu haklı taleplerin üzerine sünger çekerek, kitleleri uyutmanın bir aracı olarak şovenizmi körükleyecektir. Bu konuda uyanık olmak kitleleri uyarmak vazgeçilmez unsurlardan sadece bir tanesidir.

İŞKENCECİ KATİLLER! HALKA HESAP VERECEKSİNİZ

- FAİK TÜRÜN	- KEMAL EYÜBOĞLU
- ÜMİT ERDAL	- YAŞAR DEĞERLİ
- ERSİN YILMAZ	- FEHMİ ALTINBİLEK
- İHSAN PARLAK	- BEKİR EGE
- TEVFİK TÜRÜNG	- MEHMET ŞİRİN
- ABDULLAH KULOĞLU	- ENVER ÇAKIR
- ORHAN SÜMER	- MAHMUT DİKLER
- YAŞAR SAVAŞ	- HİKMET YAPAR
- METİN DENLİ	- HİLMİ CAN
- BURHAN POTURNA	- YAŞAR YÜMNÜ
- YUSUF EMRE ÇAĞLA	- SALİH SUPHİ SAVDIR
- RÜKNEDDİN SORGUN	- İBRAHİM KIZILTAN
- TANER ARDA	- METE ALTAN
- MEMDUH ÜNLÜTÜRK	- UĞUR GÜR
- ŞÜKRÜ BALCI	- MEHMET AYDIN
- SEZAİ PAMİR	- MUHSİN BODUR
- FAHRETTİN BENLİ	

Halkımızın faşizme, işkencelere, işkenceci katillere olan kinlerini sömürmek, kendi çıkarları doğrultusunda kullanmak, bu kini parlamenter sınırlar içine hapsederek faşist diktatörlüğün kalelerine yönelmesini engellemek için Ecevit "Hesap soracağız" diyordu. İşkencecilerden, siyasi cinayetlerin sorumlularından, eli kanlı katillerden hesap sormak da yok Ecevit'in programında. Ecevit halka verdiği vaadlerin hepsini bir kenara attığı programında faşist diktatörlüğün çıkarlarının savunuculuğunu yapmaktadır.

Ecevit seçimlerden önce verdiği sahte sözleri çabuk unuttu. Ama halkımız bu kara listeyi unutmayacak, eli kanlı halk düşmanlarından hesap soracaktır.

Reformizme karşı mücadeleyi faşist diktatörlüğe karşı mücadele ile birleştirelim

Bugün bir yandan emekçi halkın dikkatleri burjuva partileri arasındaki "çekişmelere" çekilirken onların "hükümet kurma" çalışmaları izlenirken, diğer yandan da MC dönemini aratmayan faşist saldırı ve cinayetler devam ediyor. Ve bu faşist saldırıların, cinayetlerin kurulan CHP hükümeti ile ortadan kaldırılacağı reformist hayalleri yeşertiliyor. Bu anlayış faşizmin ortadan kaldırılmasını faşist devletten özel olarak da CHP hükümetinden bekleyen yanlış bir anlayışın ürünüdür. Faşist diktatörlüğü yıkacak tek güç, halkın proletarya partisi önderliğindeki örgütlü gücüdür. Hiçbir ülkede faşizmin yenilgisi burjuva parlamentosunda onun içindeki partilerle olmamıştır. Hele hiçbir reformist parti bu tarihi görevi yerine getirememiştir.

Yaşadığımız şartlarda faşist diktatörlüğe karşı mücadeleyi genel olarak reformizme özel olarak da CHP reformizmine karşı mücadeleyle birleştirmek büyük önem taşımaktadır. Bu görev devrimci proletarya hareketinin önünde mutlaka aşılması gereken bir görevdir. Ve bu görevin yerine getirilmesi esas olarak parlamento dışından verilecek mücadele ile mümkündür. Parlamentodan, parlamentonun gerçek niteliğinin teşhir edildiği ondan devrim propagandasının yapıldığı bir kürsü olarak yararlanacak devrimci halk temsilcilerinin olmadığı bugün, bu görev daha da önem kazanmaktadır. Tersi durumların olması koşulunda da faşizme karşı esas mücadele parlamento dışından verilmelidir. Ancak parlamento da bir araç olarak kullanılabilir, koşullara göre de kullanılmalıdır. Temel olan ezilen halk yığınlarının anti-faşist mücadele cephesini oluşturmak ve kitleleri faşist diktatörlüğe karşı seferber etmektir. CHP ise yığınların faşist diktatörlüğe karşı mücadelesini sömürü düzeninin sınırları içinde eritmeğe, kitleleri pasifize etmeğe çalışmaktadır. Onun bütün reformist yalanlarının ardında yatan gerçek faşist diktatörlüğü kitlelerin gözünden gizleme gerçeğidir. Seçimlerde kullanılan bütün CHP sloganları bunu açıkça göstermektedir. MC'yi hedef göstererek baskı ve terörün kaynağının devlet olduğunu ustaca ört-bas etme gayreti bugün hükümet programında daha net olarak yansımaktadır.

Bütün bu olgular göz önüne alındığında, halk kitlelerinin faşizme karşı öfkelerinin maddi bir güce dönüşmesi kısa vadede faşist diktatörlük çeperinde gedikler açarak kısmi demokratik haklar kazanması, uzun vadede de onu yıkması ancak reformizmin ve revizyonizmin etkinliğinin kırılmasıyla mümkündür. Reformizmin ve revizyonizmin halk yığınlarının gözüne çektiği sis perdesinin dağılmasıyla mümkündür.

Özellikle CHP reformizminin kitlelerin faşist diktatörlüğe karşı mücadelesini burjuva kanallarda eritmeyi belli ölçülerde başarabildiği ve seçimlerden 213 milletvekili ile çıktığı bu dönemde faşist diktatörlüğe karşı mücadelenin reformizme karşı mücadele ile birleştirilmesi daha bir önem kazanmaktadır. CHP'nin faşist diktatörlükle uzlaşma temelinde kurduğu hükümet ve programının her yönüyle teşhir edilmesi bunun bir aracı olmalıdır. CHP Hükümeti ekonomik ve siyasi istikrarsızlığı hakim sınıflar yararına çözmek amacında olduğunu açıkça ortaya koymuştur. Hükümette yer alan bakanların ve programın niteliği bunun açık kanıtlarındandır. Faşist diktatörlükle uzlaşma temelinde kurulan hükümet, emperyalist devletlere özel-

De.Sa. 5'te

SİMİNİN UZLAŞMASININ VE HALKA KARŞI BİRLEŞMESİNİN ÜRÜNÜDÜR

CHP hükümet programı işçilere ne veriyor

Buhran ve hakim sınıfların "İstikrar" talebi,

Kapitalizmin genel bunalımının derinleştiği günümüz dünyasında 1930'lardan bu yana en yıkıcı ve büyük ekonomik bunalım yaşanmaktadır. Buhranın iyice derinleştiği şartlarda kapitalizmin onulmaz yaralarının, onu için için kemiren çelişmelerin en keskin hatlarıyla gözler önüne serilişini izlemekteyiz.

Buhran o kadar bariz bir şekilde ortaya çıkmış bulunmaktadır ki, emperyalistler ve onların işbirlikçileri dünyanın her yerinde ondan açık açık sözetmekten ve yakınmaktan, bu şekilde kitleleri buhranın yükü altında ezme ve yükü onlara taşıtma emellerine meşruluk kazandırmaya çalışmaktan başka bir çarenin kalmamış bulunduğunu anlamış bulunuyorlar.

Vehbi Koç da dünyadaki diğer emperyalist işbirlikçileri gibi buhrandan yakınıyor. Hatta daha da iddialı bir tesbit yapıyor: "Üçüncü Dünya Savaşı, ekonomik cephede başlamıştır" diyor. Buhrandan yakınan sadece o değil, Sabancılar ve diğerlerinin hepsinin ağzında bu gün aynı şikayetler dolaşmaktadır.

Kapitalizmin kaçınılmaz bir sonucu olan ekonomik buhran işçi sınıfımız ve emekçi halk için ne demektir?

İşbirlikçi hakim sınıfların buhrandan yakınmalarının amacı nedir? Onlar nasıl bir çözümün peşinde koşmaktadırlar?

Ülkemizde sınıf mücadeleleri hızla keskinleşmeye devam etmektedir. Kaba ajitasyon edebiyatının yozlaştırıp anlamsızlaştırdığı bu cümleyi başka türlü ifade etmek belki daha doğru olurdu. Fakat açık ve kesin bir şekilde bu gün ülkemizdeki bütün toplumsal süreçlere, ekonomik ve siyasal süreçlere damgasını vuran olgu budur. Buhranın doğrudan bir sonucu, bu mücadelenin önce ekonomik platformda, ve siyasal platformda daha da keskinleşmesi olacaktır.

Buhran ekonomik sömürüyü katmerleştiriyor. Sömürü son yıllarda giderek yoğunlaşmakta ve halkın yoksulluğunu iyice arttırmaktadır. Bir yandan artan emperyalist baskılar, öte yandan yerli işbirlikçilerin sömürüyü arttırmaları en geniş yığınları mücadelenin

Ecevit hakim sınıflara güvence veriyor : "Çizgimizle programımız arasında hiç bir fark yoktur." Yani, "Ülker işçilerine karşı ve daha pek çok şekilde gösterdiğimiz gibi, faşist diktatörlüğün zulüm ve terörünün aleti olmaya devam edeceğiz" diyor.

daha ileri saflarına doğru itmekte ve en geri bilinçli toplum kesimlerini bile etkilemektedir.

Buhran sadece ekonomik sömürüyü katmerleştirmek , işsizliği, yoksulluğu arttırmak, hayatı daha da pahalılaştırmakla kalmıyor.

Siyasi buhran da, derinleşen ekonomik buhran temelinde derinleşiyor. Emekçi yığınlar üzerindeki baskılar, en koyu faşist uygulamalar, artan milli zulüm, kazanılmış siyasal özgürlüklerin gaspedilmesi girişimleri, siyasal cinayetler her günün olayları durumundadır.

İşbirlikçi hakim sınıfların buhrandan yakınmalarının ve derhal ve hangi yolla olursa olsun İSTİKRAR talep etmelerinin nedeni, siyasal platformda sürmekte olan mücadele, halkın işbirlikçi hakim sınıfların bütün örgütlerine, reformizmin ve revizyonizmin büyük tahribatına ve etkisine rağmen, sınıf mücadelelerinin durmak bilmeden derinleşmesi ve kitlelerin mücadeleye her gün daha çok ve daha bilinçli atılmalarıdır.

"İstikrar" hükümeti: CHP

Güvenoyu alıp alamayacağı henüz (bu yazı yazıldığı sırada) belli olmayan CHP Hükümeti işte bu şartlarda ortaya çıkmıştır. Daha önceki yazılarımızda bu hükümetin halk yararına olamayacağını, hakim sınıfların hükümeti desteklemelerinden de anlaşılacağı gibi hükümetin, orta burjuvazinin sağ kanadının faşist diktatörlükle uzlaşmasının sonucu olarak çıktığını söylemiştik. Bu hükümetin "barış", "huzur", "asayiş" vaadleri, halkın mücadelesinin bastırılması için az-

Ecevit "biz değişmedik" diyor. Doğrudur. Emekçi halkın gecekondularını başlarına göçürdünüz, bugün de bu yolda başarıyla(!) devam ediyorsunuz. Emekçi halkımız işbirlikçi hakim sınıfların ve onlarla uzlaşanların başına bu sömürü ve zulüm düzenini toptan göçürecek.

gın saldırıların sürdürüleceğinin habercisidir. Nitekim, şu birkaç günlük ömrüyle hükümet siyasal özgürlüklerin, devrimin ve halkın düşmanı olduğunu icraatıyla yeterli ölçüde kanıtlamış bulunmaktadır.

CHP hükümetinin derinleşen buhran şartlarında halka refah ve huzur vaadetmesi tamamen aldatıcı ve uyuşturucu bir demagojidir.

İnsanların, hatta sınıfların iradesinden bağımsız olarak derinleşmekte olan buhranı ortadan kaldırmanın ancak bir tek yolu vardır, o da, (objektif ve subjektif şartları olgunlaşmışsa) sistemin, faşist diktatörlüğün devrim yoluyla yıkılmasıdır. Başka bir çözüm yoktur.

CHP Hükümet Programı, buhranın yükünü halkın sırtına vurmaya çalışan hakim sınıfların çıkarlarına hizmet etmektir. Buhranı hakim sınıfların çıkarlarına uygun bir şekilde çözmeye çalışmaktadır.

CHP programı işçilere ne getiriyor

Programda hiç de açık olmayan aksine,bilimsellikten uzak bir sürü tatlı vaad birbirinin ardına sıralanmaktadır.

Buhran şartlarına değinilmemekte, buhranın derinleşmesiyle sömürününün kaçınılmaz olarak katmerli hale geleceği gerçeğinin üzeri örtülmek istenmektedir.

Programda yapılacaklar arasında sayılan hiç bir şey meselenin can alıcı noktasına -buhranın yükünü kimlerin taşıyacağı meselesine değinmemekte fakat, nasıl gerçekleştirileceği hiç bir şekilde izah edilmeden "Bir yandan işsizliği azaltıcı bir ekonomi politikası izlenirken, bir yandan da işçiler için işsizlik sigortası kurulacaktır" vaadi ortaya atılmaktadır. Bir sürü konuda tatlı vaadler... Ama iş Lokavt hakkına gelince programın gerçekte kimlere hizmet edeceği en açık olarak meydana çıkmak zorunda: "Lokavtın kaldırılması veya bu kabul edilmezse kötüye kullanılmasına karşı etkin önlemler alınması TBMM'ne önerilecektir (!)" Ne kadar aydınlatıcı! Ne kadar ucuz bir teminat! Lokavt iyiye kullanılabilir mi? önce buna cevap verelim. Lokavt bir "hak" değildir . Çünkü zaten sadece kısmi olarak mevcut olan işgücünü serbestçe satma hakkını tamamen ortadan kaldırmayı amaçlamakta, insanın en temel özgürlüğünü ve hakkını yani çalışabilme ve yaşama hakkını yoketmeyi hedeflemektedir. O halde, bu hakim sınıf "hakkı"nın kötüye kullanılması"nı önlemekten sözetmek, "cinayet işleme 'hakkının' kötüye kullanılmasını" önlemeye çalışmak (!) kadar saçma olacaktır. Ama CHP hükümeti öylesine bir durumdadır ki, işçileri uyutmak için belli reformları yaparak, düzeni daha çekilebilir hale getirme çabasını bile gerçekleştiremeyeceği kadar dar bir alana sıkışmıştır. Söyledikleri bulanıktan daha bulanık, sarsaktan daha da sarsak olmak zorundadır. Öylesine sarsak ki, kaldırmaya çalıştığını ve HAKSIZLIK olarak gördüğünü defalarca belirttiğin LOKAVTI aslında "iyiye kullanılabilir bir HAK" olduğunu el altından piyasaya sürmek zorunda kalıyorsun. Bu da yetmiyor ve ekliyorsun: "kötüye kullanılmasına karşı etkin tedbirler alınması TBMM'ne ÖNERİLECEKTİR. İşte Halkçı Ecevit'in işçilere bu en önemli reform taleplerinden biri konusundaki vaadi: "Çalışma özgürlüğünün gaspı, dolayısıyla tamamen bir suç olan LOKAVT'ın kaldırılmasını önereceğim, kabul edilmeyecek,o zaman da bu "hakkı" kabul edeceğim ve sadece onun kötüye kullanılmamasını (o da sadece) ÖNERMEKLE yetineceğim. Önermesi benden, kabul edip etmemek işbirlikçi hakim sınıflardan."

Lokavt maddesinde en açık ifadesini bulan aşırı uzlaşmacılık ve işçi düşmanlığı, diğer bütün sahte vaadlerin ardında da yatmaktadır. Yatmaktadır çünkü buhran kaçınılmaz ve önüne geçilmez bir şekilde derinleşmekte ve hakim sınıfları işçi sınıfı ve diğer çalışan yığınlara azgınca saldırmaya ZORLAMAKTADIR. Saldırganlık işbirlikçi hakim sınıfların zorunlu olarak başvurdukları çözüm olacaktır. Zaten her zaman esas tabiatları saldırganlık ve halk düşmanlığı olan işbirlikçi hakim sınıflar için, buhran şartlarında başka yol yoktur. Ya çöküp gidecekler ya da buhranın yükünü emekçilerin omuzlarına yükleyecekler. Bu ise açık ya da gizli saldırmayı gerektirir.

CHP reklamcılığı içinde faşizmin yedeğine düşmüş bulunan, ya da doğrudan doğruya işbirlikçi hakim sınıflar hesabına CHP çığırtkanlığı yapan basın, CHP'nin parlak vaadlerini çarşaf çarşaf yayınlıyor.

Biz programın işçilere neler vaad ettiği konusunda programın kendisi üzerinde daha fazla durmayı yersiz buluyoruz. Çünkü burjuvazinin hiç de sözüne sadık olmadığını, onun ağzında "laf"ların gerçeği gizlemeye yarayan boş parıltılar olduğunu, hayatın pratiği içinden ve dünya sınıf mücadeleleri tarihinden öğrenmiş bulunuyoruz. Orta burjuvazinin sağ kanadının vaadleri de öylesine boş ve öylesine demagojiktir.

Ama demagojileri teşhir etmek, kaypak ve bulanık lafların altında yatan gerçeği, zaman zaman sadece o laflardan ayıklayarak çıkarmak da devrimci proletaryanın bir başka özelliği ve görevidir.

İşte yine ECEVİT'e dönüyoruz ve programın işçilere, çalışan yığınlara neler vereceğini onun kaypak ve lastikli lafları arasından söküp çıkarıyoruz: "Programda, izlediğimiz (sözümona"halkçı") doğrultudan sapma olamamıştır" Bu laf neden ortaya atılmak zorunda? Çünkü CHP yöneticileri iyi biliyorlar ki,emekçi halk kendilerine faşist diktatörlüğün halka indireceği "balyoz" olsunlar diye oy vermedi. Reformist hayallerin etkisinde de olsa halk, faşist diktatörlüğe karşı derin bir nefret duymaktadır. Onlar faşist diktatörlükle uzlaştıkları, bu uzlaşmayı "ebedi" bir karşı devrimci ittifaka dönüştürmeye çalıştıkları sırada halkın gözünün bağı çözülür diye korktukları için "biz değişmedik" nidaları atmaktadırlar. Evet,siz değişmediniz, fakat başından -ta 1970'lerden- beri siz Vehbi Koç'larla, Sabancı'larla, onların devletiyle uzlaşmıyor musunuz? Değişen siz değilsiniz, değişen kitleler. Şimdi onlar daha bilinçli. Bu yüzden göz göre göre faşizmi güçlendirerek "anti-faşist" pozuna girip emekçileri uyutmanız gittikçe zorlaşmaktadır. İşte onun için "programımız izlediğimiz çizgiye uygundur" diye bir teminat vermek zorunda kalıyorsunuz. Sanki çizginiz programınızdan çok farklıymış gibi!

Yine programının reklamını yaparken Ecevit şöyle konuşmaktadır: "...Ayrıca özel sektöre sağlanacak desteklemelerde gözeteceğimiz kuralları ve iç ticaretin düzenlenmesinde nasıl bir tutum izleyeceğimizi de öteden beri parti olarak açıkladığımız görüşler doğrultusunda büyük bir açıklıkla ve dürüstlükle hükümet programında belirtmiş bulunuyoruz. Ancak bunlarda pragmatik bir yaklaşım izleyeceğiz. Yani uygulamayı önyargısız olarak yapacağız. Eğer bazı uygulamaların başarısız olduğunu ve kamuoyunu (yoksa hakim sınıfları mı?) tatmin etmediğini, ekonomide yeni ve çetin sorunlar çıkardığını görecek olursak bu konuda tutumumuzu gözden geçirmek bakımından hiç bir sıkıntı çekmeyeceğiz, hiçbir komplekse kapılmayacağız. Ve herhalde ekonomimizin ivedi sorunlarına çözüm getirirken ekonomimizin çarklarını kırmamaya ve durdurmamaya özen göstereceğiz. Tam tersine ekonominin çarklarını daha hızlı işler hale kısa sürede getirebilmek için elimizden gelen her çabayı göstereceğiz ve ekonomik yaşamla ilgili bütün çevrelerin bu konuda hükümet programı doğrultusunda destek ve yardımlarını bekleyeceğiz."

> **İşçi sınıfı her çeşitten gericinin ve faşistin can simidi olan CHP hükümetinin programında sadece şu gizli satırları okuyor: Bu program faşist diktatörlüğün devamını,buhranın yükünün emekçilerin sırtına yıkılmasını amaçlamaktadır**

CHP'nin çizgisi -şimdiki yönetimin siyasi çizgisi- faşist diktatörlükle uzlaşma çizgisidir. Ama hükümet programı bundan biraz daha fazla bir şeydir - daha doğrusu bu çizginin bu güne kadar ulaştığı en üst noktadır, en halk düşmanı halidir.

İşte Ecevit ve işte söyledikleri. Sadece tercüme etmek gerekiyor: "Şimdiye kadar faşist diktatörlüğe karşı bir kusurumuz olmadı. Mükemmel bir uzlaşma çizgisi izledik. Ancak şimdi daha da ileri gitmeye hazır olduğumuzu sayın işbirlikçi hakim sınıflara ve pek sayın emperyalistlere ilan ediyoruz! Artık 'daha pragmatik' olacağız. Böyle karışık lafları her zaman 'sade' konuşmaya özen göstermeme rağmen neden karıştırıyorum? Çünkü, bu laf bir anahtar laf niteliğindedir. Gelin emekçiler anlamadan kulağınıza fısıldayalım: Bugüne kadar bir uzlaşma çizgisi izledik ama artık bunu daha da sağcı daha da gerici bir çizgi haline getirmek istiyoruz. Orta burjuvazinin sağ kanadı olduğumuz için siz sayın büyük burjuva ve toprak ağası, sayın emperyalist efendilerimizin buyrukları karşısında 'hiç komplekse kapılmayacağız' ne emrederseniz başımızın üstünde yeri var. Sömürü ve zulüm düzeninin çarklarını durdurmak gibi bir niyetimiz, hele hele onu parçalamak gibi bir niyetimiz asla olmamıştır. Bu konuda bütün gericiliğimizle teminat veririz." Ecevit ve CHP hükümetinin söyledikleri, demagojik vaadlerden arındırıldığında ortada, sadece emperyalizme ve işbirlikçilerine verilmekte olan KARŞI DEVRİMCİ VAADLER kalmaktadır.

Bir yandan "çizgimizle programımız arasında hiçbir fark yoktur" demagojisine başvurarak reformizmin etkisi altındaki anti-faşist ve anti-emperyalist yığınlarda uyanan tedirginlikleri bastırmaya çalışan Ecevit, aynı konuşmada "Programda parti dışı çevrelerin beklentilerine büyük özen gösterdik" diye bir yandan da işbirlikçi büyük burjuvazinin, toprak ağalarının ve emperyalizmin desteğine gösterdikleri "özeni" ortaya koyarken, kendisinin ve hükümetinin işçi sınıfına ve diğer emekçi yığınlara daha katmerli sömürü, daha fazla sefalet ve zulümden başka vereceği hiçbir şey olmadığını gösteriyor.

Bir zamanların eli kanlı cellat başbakanı Erim'in CHP programını olumlu bularak desteklemesi de eklendikten sonra hala, CHP programının halkın taleplerini yansıttığını iddia edecek kadar zavallı duruma düşen sosyal faşistlerin; CHP hükümetini alttan alta veya açıktan destekleyen bütün gericilerin,Amerikancı faşistlerin ve hem sosyal faşistlerle hem de faşistlerle uzlaşmış bulunan CHP yöneticilerinin istedikleri, emekçi halkın mücadelesinin bastırılması ve buhranın yükünün başta işçi sınıfı olmak üzere tüm çalışanların omuzlarına yıkılmasıdır.

İşçi sınıfı her çeşitten gericinin ve faşistin can simidi olan CHP hükümetinin programında sadece şu gizli satırları okuyor: BU PROGRAM FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN DEVAMINI, BUHRANIN YÜKÜNÜN EMEKÇİLERİN SIRTINA YIKILMASINI AMAÇLAMAKTADIR.

İşçi sınıfının yeni şartlardaki görevleri

İşçi sınıfı derinleşen buhran karşısında yaşama koşullarının daha da kötüleşmesine, halkın siyasal özgürlük ve haklarının daha da gasbedilmesine karşı direnmelidir. Kendi gücüne dayanan, faşist, sosyal faşist ve onlarla uzlaşan reformist siyasetlerin demagoji ve tuzaklarını altederek kendi sınıf siyasetinin bayrağı altında toplanan proletarya, tüm emekçi halkla birlikte muhtemel bir CHP hükümeti altında da faşist diktatörlüğe karşı olanca gücüyle mücadeleyi sürdürecektir.

CHP hükümeti faşist diktatörlüğün sömürü maskesidir. Faşist diktatörlüğe karşı mücadelenin reformizme karşı mücadele ile birleştirilmesi bugün daha da önem kazanmaktadır. CHP hükümeti, kurulur kurulmaz yaptıklarıyla, meclise getirdiği programıyla, gerçek niteliğini en açık şekilde gözler önüne sermiştir. "Halk İktidarı" maskesi düşmüş yerine "milli iktidar, güçlü milli birlik" gerici safsataları gelmiştir. İşçi sınıfının ve tüm halkın kurtuluşunun ancak kendi gücüyle mümkün olacağı, Ulusal Demokratik Halk Devriminin tek kurtuluş yolu olduğu bugün iyice ortaya çıkmıştır. Başta işçi sınıfı ve yoksul köylülük olmak üzere, tüm emekçi halk faşist diktatörlüğe karşı mücadelesini reformizme karşı mücadele ile birleştirecek, sırtındaki asalak olan faşist devlet aygıtını parçalayarak devrimci işçi-köylü iktidarını kuracaktır. Tek geçerli yol budur.

Reformist hayalleri yıkalım

Baş.ta.sa.4'te

likle de iki süper devlete teminatlar vermekten de geri kalmamaktadır.

Bütün bunlar faşizme karşı mücadelenin parlamento dışından kitlelerin mücadelesini yükseltmekle başarı kazanacağını göstermektedir. CHP'nin yaydığı reformist hayallerin yıkılması, kitlelerin reformizmin ve revizyonizmin etkisinden kurtulmasıyla gerçekleşebilir. Bunun yolu da en geniş halk kesimlerinin taleplerini gerçekleştirmede ve onu siyasi iktidar mücadelesine kanalize etmede önderlik yaparak olacaktır. Fabrikadan tarlaya sendikalardan derneklere kadar her alandaki faşizme karşı mücadeleyi reformizme karşı mücadeleyle birleştirerek bu görevin üstesinden gelebiliriz. Reformizmin iflasını hayat içinde,mücadele içinde bizzat kitlelere birlikte sağlayabiliriz. Parlamento içindeki mücadele ile faşizmin yenileceği ancak bir burjuva aldatmacasıdır. Burjuva parlamentosu her dönemde sömürü ve baskının bir aracı olmuştur. Bu gün de bu böyledir.

Reformizmin iflası ancak somut ve kitleleri etrafında örgütlenmiş gereken, devrimci proleterya hareketinin 1 Mayıs'ta ileri sürdüğü ve bugün de geçerli olan talepleri savunmakla onu gerçekleştirmekle mümkündür. Bu taleplerin gerçekleşmesi ve bu doğrultudaki her mücadele halkın yararına, işbirlikçi hakim sınıfların aleyhine olacaktır. Kararlılıkla savunmamız gereken ve devrimci proleteryanın 1 Mayısta ileri sürdüğü bu talepleri önemi bakımından tekrar sıralıyoruz; Çünkü emekçi halkımızın kurtuluşu ancak bu taleplerin gerçekleşmesiyle mümkündür.

* EMPERYALİZMİN ÖZELLİKLE İKİ SÜPER DEVLETİN SÖMÜRÜ VE BASKISINA SON VERİLMESİ, ÜLKEMİZİ EMPERYALİST DÜNYAYA BAĞLAYAN ASKERİ, SİYASİ, EKONOMİK VB. BÜTÜN ANLAŞMALARIN GEÇERSİZ SAYILMASI, TÜRKİYE'NİN BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK BİR ÜLKE OLMASI.
* İŞBİRLİKÇİ BÜYÜK BURJUVAZİNİN VE FEODAL TOPRAK AĞALARININ FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜNÜN YIKILMASI, DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARININ (DEMOKRATİK HALK İKTİDARININ) KURULMASI.
* NATO'DAN ÇIKILMASI, DİĞER ASKERİ PAKTLARA GİRİLMEMESİ.
* AET'NDAN ÇIKILMASI.
* İŞBİRLİKÇİ BÜYÜK BURJUVAZİNİN BÜTÜN MÜLKİYETİNE HALK YARARINA EL KONULMASI.
* TOPRAK AĞALARININ TOPRAKLARINA VE HAZİNE ARAZİLERİNE TAZMİNATSIZ OLARAK EL KONULMASI,TOPRAKSIZ VE AZ TOPRAKLI KÖYLÜLERE DAĞITILMASI; KÖYLÜLERİN DEVLETE, BANKALARA VE TEFECİLERE OLAN BORÇLARININ İPTAL EDİLMESİ VE TOPRAKLARI ÜZERİNDEKİ İPOTEKLERİN KALDIRILMASI; TARIM ÜRÜNLERİNİN TABAN FİYATLARININ TESBİTİNDE KÖYLÜLERİN SÖZ VE KARAR SAHİBİ OLMASI.
* MİLİTARİST GÜÇLERİN DAĞITILMASI, HALKIN SİLAHLI MİLİSLERİNİN OLUŞTURULMASI, MEMURLARIN HALK TARAFINDAN SEÇİLMESİ.
* KÜRT MİLLETİ VE DİĞER BÜTÜN MİLLİYETLER ÜZERİNDEKİ MİLLİ BASKIYA SON VERİLMESİ ULUSLARIN KENDİ KADERLERİNİN TAYİN HAKKININ TANINMASI.
* ÜLKEMİZİN, EMPERYALİZME, İKİ SÜPER DEVLETİN HEGEMONYACILIĞINA VE IRKÇILIĞA KARŞI MÜCADELE EDEN DÜNYA HALKLARIYLA, SOSYALİST ÜLKELERLE, EZİLEN ULUSLARLA VE SÖMÜRÜLEN ÜLKELERLE BİRLİK VE DAYANIŞMASININ SAĞLANMASI.
* KIBRIS'TAN BÜTÜN YABANCI ASKERLERİN ÇEKİLMESİ,ÜSLERİN KALDIRILMASI; KIBRIS VE EGE SORUNLARININ TÜRKİYE VE YUNANİSTAN EMEKÇİ HALKLARININ YARARINA OLACAK BİR ŞEKİLDE BARIŞÇIL YOLLARLA ÇÖZÜMLENMESİ
* HALKIN SÖZ, BASIN-YAYIN VE ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜNÜN ÖNÜNDEKİ BÜTÜN ENGELLERİN KALDIRILMASI; TCK'NUN 125. 141. 142. 146. 159. 311. 312 vb. MADDELERİN DERHAL İPTAL EDİLMESİ.
* TOPLUM POLİSİ, MİT, MİLLİ GÜVENLİK KURULUNUN LAĞVEDİLMESİ ; MHP, ÜLKÜ OCAKLARI GİBİ FAŞİST CİNAYET ÖRGÜTLERİ İLE İGD GİBİ SOSYAL-FAŞİST SALDIRGAN ÖRGÜTLERİN KAPATILMASI; İŞKENCECİLERİN VE KATİLLERİN CEZALANDIRILMASI.
* İDAM CEZALARININ KALDIRILMASI BÜTÜN TUTUKLU VE MAHKUMLAR İÇİN GENEL AF ÇIKARILMASI.
* ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ, İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ SAĞLANMASI.
* 8 SAATLİK İŞ GÜNÜNÜN HER YERDE UYGULANMASI.
* İŞ KANUNUNDAKİ İŞÇİ SINIFI ALEYHİNE OLAN BÜTÜN HÜKÜMLERİN İPTAL EDİLMESİ.
* GREV YASAKLARINA SON VERİLMESİ, LOKAVT'IN YASAKLANMASI; İŞÇİ SINIFINA GENEL GREV, SİYASİ GREV VE DAYANIŞMA GREVİ HAKKININ TANINMASI.
* TÜM ÇALIŞANLARA GREVLİ, TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI TANINMASI.
* HERKESE İŞ, EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET SAĞLANMASI,İŞSİZLİK SİGORTASI KURULMASI.
* KADINLARIN VE ÇOCUKLARIN AĞIR VE SAĞLIĞA ZARARLI İŞLERDE ÇALIŞTIRILMALARINA SON VERİLMESİ, İŞYERLERİNDE KREŞ KURULMASI.
* ÇIRAKLAR ÜZERİNDEKİ DAYAK, KÜFÜR VE ANGARYAYA SON VERİLMESİ.
* PAHALILIĞA KARŞI ETKİLİ TEDBİRLER ALINMASI.

HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET

Dedeyazının yiğit köylüleri toprak ve özgürlük mücadelelerini sürdürüyorlar. Onlar, gaspedilmiş mera topraklarını geri almaya kararlıdır. TOPRAK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ BÜTÜN BİR BOZKIRI SARACAKTIR.

Halkın Kurtuluşu için mücadele eden İzmirli iki devrimciden

Bir eleştiri mektubu

Biz İzmir'den iki devrimci olarak gazetemiz "Halkın Kurtuluşu" ve "Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik"in hatalarından arınarak gelişmesi için elinden geleni yapacağına inanıyoruz. Bu nedenle gazetelerde gördüğümüz aşağıda da belirttiğimiz aksaklıkları ve hataları eleştiriyor ve nedenleri hakkında bilgi istiyoruz.

1. Gazetemiz her kampanyası sonucunda yapılan çalışmaların olumlu yanlarının geliştirilmesi hataların tesbit edilerek aşılması konusunda değerlendirme çağrısı yaparken seçimler konusunda böyle bir çağrı yapılmamıştır. Bu önemli bir eksikliktir. En kısa zamanda böyle bir çağrı yapılmalıdır.

2. Halkın Kurtuluşu'nun 59. sayısında "Biz Kadınlar ve Genç Kızlar Her Türlü Baskıya Rağmen Devrimci Saflarda Birleşmeye Kararlıyız" başlıklı yazı, 61.ci sayıda "Biz Kadınlar ve Genç Kızlar Devrimci Saflarda Birleşmeye Kararlıyız" başlığı altında tekrar yayınlanmıştır. Nedeni araştırılmalıdır.

3. "Gençlik" 7. sayı da çıkan "Ulusların Özgürlüğü Savunulmadan Halkların Birliği Gerçekleşmez" başlıklı makalede birinci sayfada bazı sıfatların bir kaç kere tekrarı, sonraki bölüm ve sayfalar bilimsel eleştiridir. Bilimsel eleştirinin daha ağırlıklı olması gerekir.

4. Son iki sayı gazete de fazla sayıda reklam çıkmıştır.

5. Seçimlerle ilgili yazılardan birinde "feodal-faşist diktatörlük" terimi kullanılmıştır.

Halkın Kurtuluşu'nun cevabı

1) Gazetemiz, Seçim konusunda da çağrı yapmıştır. Ancak, bu konuda ön bilgilerin elimize geç ulaşması çağrının geç çıkmasına yolaçmıştır. Mektubunuzda yaptığınız uyarı sonucu, gazetede çıkan çağrının kısmi nitelikte olduğunu tesbit ettik ve bu sayıda daha kavratıcı ve geniş kapsamlı bir çağrı yayınlıyoruz.
2) 59. sayıda ve 61. sayıda aynı yazının iki kere basılmasının sebebi, dikkatsizliktir.Böyle bir şeyin tekrarlanmaması için gerekli önlemler alınmıştır.
3) "Gençlik"te çıkan sözü edilen yazıda, birinci sayfada tanımlamalara yer vermek, bizce zorunlu ve kanımızca faydalıydı. "Halkın Kurtuluşu" ve "Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik",bilimsel, siyasi ideolojik düzeyi daha da yükseltmek için çalışmaktadır. Temel sınıfların ve devrimci gençliğin siyasi eğitimi için bu bizce de gerekli görülmektedir.
4) Çıkan yayın ilanları, uzun süredir hiç ilan konulmadığı için, bizce fazla değildir.
5) Halkın Kurtuluşu'nun siyasi terminolojisi için de "feodal-faşist diktatörlük" terimi bulunmamaktadır. Gazetemiz, bu güne kadar olduğu gibi "faşist diktatörlük" terimini kullanmaktadır. Bu terim, redaksiyon hatası sonucu ve yazılardan sadece birinde ve sadece bir kez olarak çıkmıştır. Düzeltir özür dileriz. Eleştiri ve özeleştiri, Halkın Kurtuluşunun devrim yolunda hatalarından arınarak gelişmesinin en hayati silahlarından biridir. Eleştirilerinizi bekliyoruz.

Vatan görevi", "Kutsal hizmet" yalanları ardındaki gerçek "

Ordu faşist devletin bir parçasıdır

Biz Samsun er eğitim merkezinde bulunan yurtsever devrimci askerleriz. Burada halkımızın evlatlarına yapılan baskılar hakim sınıflar ordusunun yapısını gözler önüne daha iyi sermektedir. Sıcak bir mücadeleden, evinden eşinden, üretimden zorla koparılıp gelen halk çocuklarına burjuvazi,kendi ordusuna zorla hizmet ettirmekte, kendi ideolojisinin propagandasını yapmaktadır. Bu yazıyı yazmamızın nedeni, halkımızın öz evlatları askere alınırken burjuvazinin, kitleler içinde yaydığı "vatan görevi", "kutsal görev" gibi demagojilerinin altında yatan gerçeği halkımıza anlatmaktır.

İlk geldiğimiz zamanlar bize, bir hayvandan farklı muamele etmediler. (Bugünde böyledir aslında) Hakaretler, küfür ve dayaklar, günlük olağan şeyler oldu. Çoğu bizler gibi halkın evlatları olan kadro erleri, onbaşı ve çavuşlara ordu üst-yönetimi tarafından enjek' edilen saçmalıklar bizlere öğretilmeye çalışılıyor. Pislik içinde yatıyoruz. Koğuşların durumu rezalet. Eğitimden elimiz çamur, yüzümüz ve vücudumuz kan-ter içinde yemek yemeğe götürülüyoruz.Hemde ellerimizin yıkanmasına bile izin verilmeden. Tuvalet ihtiyacımızı bile, bir derede gideriyoruz. Bize burada er in tarifini "Her türlü ihtiyacı devlet tarafından karşılanan rütbesiz asker" diye öğretmeye çalışırlar. Ama burada bir askerin karnı doymaz. Sigara içemez vs. bunlar gibi bir yığın ihtiyacı vardır. Hergün traş olmak zorundası, 750 kuruşluk jilet bir hafta gitmez.Yemeklerin durumu işler acısıdır. Askerlikte yenilen belli yemekler vardır. Kurufasülye, makarna,bulgur pilavı, mercimek, nohut gibi. Bunların hepsi de (makarna hariç) yarısı taştır.sapsağlammidesi olanlar, askerden ülserli giderler. Parası olanlar dışardan sebze, meyva, peynir vs. alırlar,diğerleri onlar yerken garip garip bakarlar. Romatizma olurlar. Yüzlerinin şekli değişir. Burda,ilk gelene kurslarda şu söylenir:"Dile aslanım, buraya geldiniz, buradan 20 ayı doldurmadan gidemezsiniz. Ya bu deveyi güdeceksiniz,ya bu diyardan gitmek, diye bir şey yok".

Bu çelişkiler içinde bir "hata" (aslında bu hata değildir) bulsalar,örneğin, kendisi güler,sende onlarla gülersen sana en ağır hakaretler söylenir. Gururun kırılır. Askerlikte hakim sınıflar tarafından böyle istenmesinin sebebi açıktır. Acemilik döneminde senin insanlığın ayaklar altına alınır ve sen başka yere dağıtım olduğunda aynı şeyleri yeni gelen acemilere yapmak zorunda bırakılırsın, adeta.Tabii bilinçli olmayan bir çok kişi de onların bu oyununa gelir.

Sabah 5.30 dan itibaren akşama kadar (öğleyin 1 saat hariç) tüm vaktimizi eğitim alanında, güneşin altında omzunda tüfek, belinizde bir yığın ağırlık koşturup dururlar, yatlar, kalklar, sürünmeler birbirini izler. Sonra da subaylar "30 liranın hakkını verin. Devletin yemeğini yiyorsunuz" derler. 4 ay acemilik boyunca hiç banyo yapmayan arkadaşlar vardır. Hasta olursun, korkarsın, revire çıkarsam "dayak yerim" diye.

İlk geldiğinde her hafta aşı yapılır acemilere. Bulaşıcı hastalık aşıları (tifo, tetanoz, tifüs, kolera vs.) Bunların sebebi askerlik için değil, hiç boş bırak mak istemezler askeri.İstirahat zamanlarında bile bir takım angarya işler yaptırırlar. Çim yoldururlar, çim taşıttırırlar. Bilhassa da bu işleri tatil günleri ya da istirahatlarda yaptırırlar.

Burda "herkes istediğini okuyabilir,istediğini düşünebilir" derler. Onlar utanmadan da yalan söylüyorlar. Çünkü istediğin gazeteyi bile satamazlar. Devrimci gazeteleri sattırmazlar.Arkadaşlar arasında bile siyasi konuşmalar çok gizlidir.

Sinema vardır haftanın bazı günleri.Tamamen seni toplumdan koparmak,dejenere edilmeni sağlamak amacıyla, saçma filmler gösterilir. "Kadercilik", "seks" oynar perdede. Koğuşlarda gazete okumak yasaktır. Konuşmak yasaktır. 15 dakika ihtiyaç verilir. 4 lavaboda 300 kişi traşını bitirmek zorundadır. Bombos bir barakaya (kapısı demir kilitli) 2 nöbetçi koyarlar. Her yer nöbetçidir. Neyi beklediğini bilmezsin."Asker dediğin nöbet tutmalı" derler.

Askerlere öğretilen marşlar tamamen ırkçı-şövenizmi öven marşlardır. Hatta bazen açıktan "sol sağ Kıbrıs bizim olsa" diye bağırtırlar. Çarşıya çıktığımızda ise elin, kolun bağlıdır. Belli yerler vardır. Asker ancak oralara girebilir. Buralar ise çok pahalı ve soyup soğana çeviren yerlerdir. Sivillerle muhatap olamazsın. Demokratik kitle örgütlerine girmek kesin yasaktır. Dağıtımlar tamamen torpildir. "Torpil olmaz","kura olacak" diye hergün bas bas bağırırlar. Ama torpilliler istedikleri yerlere giderler. Bu zaten halkımızın yakından bildiği konudur.

Biz ordu içindeki yurtsever-devrimciler bütün bu yapılanların "vatan görevi" ve "kutsal hizmet" olmadığını biliyoruz.Ve halkımıza sesleniyoruz. Çocuklarınızı askere gönderirken onların hakim sınıflar tarafından kendilerinin hizmetine alındığını bilin. Biz ordu içindeki proleter-devrimcilerin görevi; ordu içindeki sınıf mücadelesini yükseltmek, hakim sınıfların emekçi halk üzerindeki baskı aygıtını paramparça ederek tarihin çöp sepetine atmaktır.

ORDU İÇİNDEKİ SINIF MÜCADELESİNİ YÜKSELTELİM!
KAHROLSUN FAŞİST ORDU!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ

SAMSUN'DAN BİR GRUP
YURTSEVER DEVRİMCİ ASKER

Geçmişten dersler çıkarıyoruz

"Ne CHP, ne de MC'den fayda yok!"

Biz Boyabat'ın Asarcık Camili Köyü sekinleriyiz. Geçen yıl Mayıs ayında köyümüzde çıkan yangın sonunda 60 hanelik köyümüzden 15 hane kalana kadar yandı. Evsiz kalan halk civar köylere ve yanmayan evlere ikişer-üçer dağıldı.

Yaptığımız müracaatlar sonucu "sizin evleri devlet yapacak" dediler. Bugün 1 seneyi geçti halâ devlet evlerimizi yapacak. Diğer taraftan civar köylerden ve devletten gelen yardım (!)(çadır, yiyecek gibi) bir bölümü halka dağıtıldı. Geri kalan bölümü de köydeki ağa ve çıkarcılar tarafından paylaşıldı.

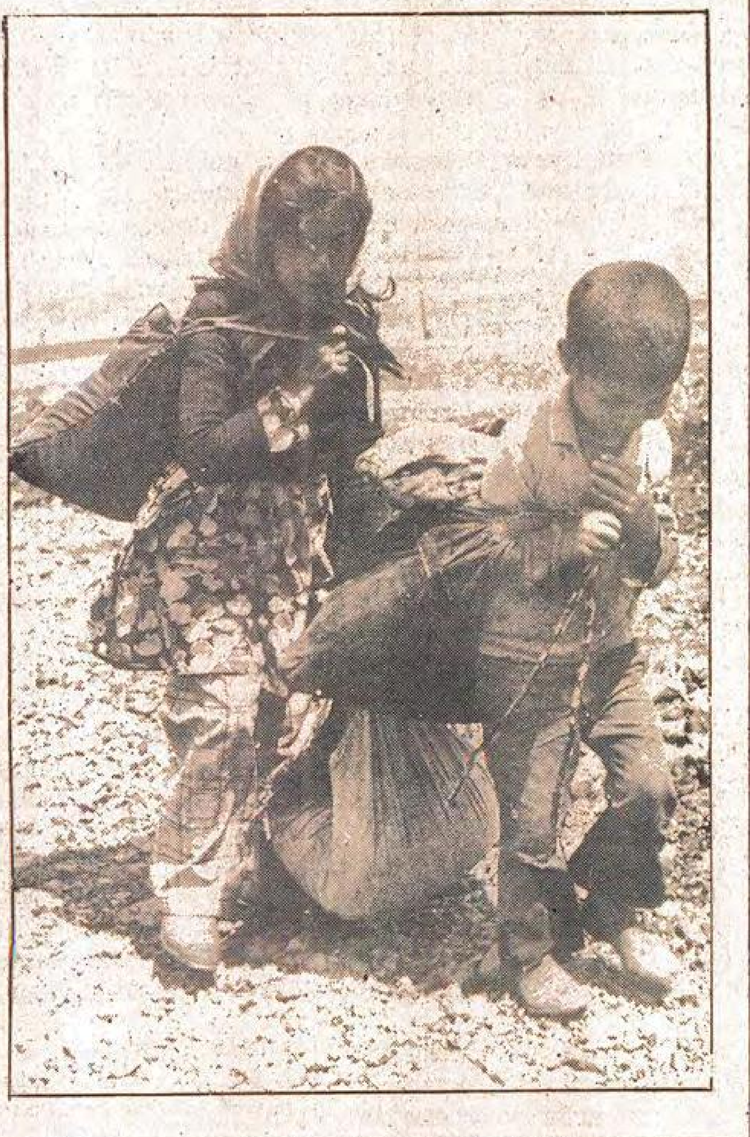
Geçen bir sene içinde CHP iktidarda idi. Köyümüze hiçbir katkısı olmadı. MC' geldi, onun da bir faydasını görmedik. Biz bütün bunlardan ders çıkardık.

Yaşasın Ulusal Demokratik Halk Devrimi!
Kahrolsun Faşizm,
Sosyal Faşizm
Yaşasın İşçilerin Köylülerin Devrimci Mücadelesi

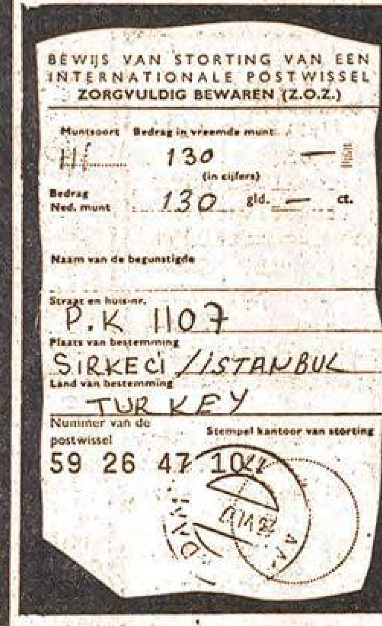
Boyabat'tan
bir devrimci

NASIL KOKLANMASIN, SALKIMLARI PITRAK BİR BAĞIN
KIVIR KIVIR SÜRGÜNLERİ
ACININ SABRI ÇATLATAN NABZI, İNCELİKLER
CESARETLE ÜSTÜNE VARILINCA
BİLİNCİ HANÇER KILAN SEVİNÇ...
ÇÜNKÜ EKMEK BEREKETSİZ, KÜFÜR VE YALAN KÜSTAH, CÜRETKAR...
ÇÜNKÜ SABAHIN TAPTAZE CİĞERİNDE TANKLAR, POLİS KORDONLARI
ÇÜNKÜ YÜREĞİ DİK TUTAN SESİ DİNLEMEK YASAK...
ÇÜNKÜ FABRİKALAR, CEVHER VE EKİN GECEKONDULARLA ÇEVRİLİ...
ÇÜNKÜ ISLAK VE KARANLIK ÇUKURLARDA GECELERİ TİTREYEN BİR
IŞIK
AŞSIZ, KİLİMSİZ KERPİÇ EVLER
SESSİZLİK ÜRKÜTÜCÜ, BULANIK
VE ÜŞÜYEN CANSIZ ÇOCUK ELLERİ...
ÇÜNKÜ CİNAYETLER BİRBİRİNİ İZLİYOR,
KOL GEZİYOR SAHTEKARLIK, HAİNLİK ADINI DEĞİŞTİRMİŞ,
HALKI KURŞUNLAYAN MANŞETLER GAZETELERDE,
EKRANDA BANKALAR, GREV KIRICILARI, TEHDİT..
NASIL ÇIRPINMASIN AĞZI DOLDURAN ÇIĞLIK,
ÇÜRÜMESİN HIRSA YAKIŞTIRILAN TASA;
GREVLER, TOPRAK YÜRÜYÜŞLERİ .
HALKIN ÖFKESİNDE ÇAĞILDAYAN BİLDİRİLER NASIL HAKLI
OLMASIN..

N.BEHRAM

Halkın Kurtuluşu'na

BEWIJS VAN STORTING VAN EEN INTERNATIONALE POSTWISSEL
ZORGVULDIG BEWAREN (Z.O.Z.)
Muntsoort: Hfl — Bedrag in vreemde munt: 130 — (in cijfers)
Bedrag Ned. munt: 130 gld. — ct.
Naam van de begunstigde
Straat en huisnr.: P.K 1107
Plaats van bestemming: SIRKECİ /İSTANBUL
Land van bestemming: TURKEY
Nummer van de postwissel: 59 26 47 10
Stempel kantoor van storting

24/6/1977

Bizler AİD (Amsterdam İşçi Derneği) olarak toplamış olduğumuz 130 Hollanda Florini'ni bağış olarak gazetemize gönderdik.

Ayrıca para kağıdının fotokopisini de mektubumuzla beraber gönderiyoruz.

Başarılar
Devrimci Selamlar

A.İ.D. adına
bir devrimci

Devrim halk kitlelerinin eseridir

Evet, bu devrimci mücadelenin her alanı, her anı ve her yönü için geçerli olan bir gerçektir.

Gazetemizin çıkarılabilmesi, ve doğru düşünceyi,doğru çizgiyi temel sınıflara ulaştırabilmesini sağlayan nedir? Bu, elbette emekçi halkın yıllardır hakim sınıflara karşı kan ve can pahasına yürüttükleri mücadelenin sağladığı bir mevzidir.

Gazetemiz, halkın büyük fedakârlıkları ile ortaya çıkıyor. Onun haberlerini yaratan kitleler, onda anlatılan destanların kahramanları kitleler, onda çizilen doğru çizginin uygulayıcıları yine kitlelerdir.

Gazetemizin bütün ekonomik olanaklarını da sadece ve sadece kitlelerin fedakarlıkları sağlamaktadır.

Son olarak elimize ulaşan bir bağış mektubunu, Hollanda'da çalışmakta olan devrimci işçi arkadaşlarımıza teşekkürlerimizle birlikte yayınlıyoruz.

İŞÇİ-KÖYLÜ MEKTUPLARINDAN

Bir OKURUMUZ gazetemize belli önerilerde bulunmaktadır. Bunlardan bazıları şöyle:

"- Marksist-Leninist klasiklerin belli başlıcaları, yani temel kitapları tartışmalı biçimde ve açıklayıcı bilgiler verilerek ele alınabilir.
- Bazı tahliller yeni baştan yayınlanmalı ya da küçük kitapçıklar haline getirilmelidir.
- Halk edebiyatına önem verilmelidir. Pir Sultan Abdal, Köroğlu, Şeyh Bedreddin gibi halkın malı olmuş kişilerin yaşamları nitelikleri, haklarında yazılmış yazılar, şiirler bir kaç haftalık yazı dizileri halinde yayınlanabilir.
- Tarih boyunca Türkiye ve dünya halkları üzerinde yapılan baskıları ve onların mücadelelerini anlatan yazı dizileri, örneğin DERSİM olayı; o günleri yaşamış kişilerle röportajlar yapılarak yayınlanabilir"

Bu ve başka önerileri gönderen arkadaşımıza ve bu konuda düşünen ve belli önerileri, eleştirileri gönderen arkadaşlara, bu görevlerini yerine getirdikleri için teşekkür ediyoruz. Gazetenin gelişmesi açısından değerli olan bu tür eleştiri ve önerilerinizi bekliyoruz. Bilindiği gibi Halkın Kurtuluşu kendini devrimci bir tarzda aşmayı bir ilke olarak kabul etmekte, savunmakta ve uygulamaya çalışmaktadır.

"KURDARA AZADİ, FAŞİZM RA MIRIN XELK RA AZADİ"

NUSAYBİN'de Halkın Kurtuluşu görüşünü savunan proleter devrimciler, Kürt işçilerle yaptıkları bir röportajı gazetemize göndermişlerdir. Ayda 1500 liraya son derece kötü şartlar altında, suyu olmayan bir arazide çalıştırılan işçiler, yapılan çeşitli haksızlık ve baskıları anlatmakta, sarı sendikacıların (Türk-İş) bu sömürüyü sürdürmekte işverene yardımcı olduğunu söylemektedirler. Bütün işçi ve köylülere selamlarını ileten Kürt milliyetinden işçiler üzerlerindeki milli baskıyı da protesto etmektedirler.

*GÜMÜŞHACIKÖY "TÜTÜNDE SÖMÜRÜYE SON !"

Mayıs ayının sonlarında yazılmış bir mektuplarında Gümüşhacıköy'den devrimci gençler, tütün'de sömürüyü teşhir etmekte, yapılan yolsuzlukları anlatmaktadırlar.

"Son günlerde sınıf mücadelesinin keskinleşmesi kendini her yerde göstermektedir, Gümüşhacıköy emekçi halkı da sefalet ve bunalım içindedir. Tütün denkleri evlerde çürümekte, Tekel'in tütün alımları gittikçe yavaşlamaktadır. Emekçi halkımız ertesi yıl için tütün fidelerini yetiştirdi ve tarlaya dikmektedir; öte yandan önceki yıl ki tütünü de evinde kasıtlı olarak çürütülüyor..."

* Balıkesir, İvrindi, KAŞAĞIL Köyü

Tütün üretimi yapılan Kaşağıl Köyünde, emekçi halkın tüccarlar ve diğer hakim sınıflar tarafından sömürüldüklerini, çoluk çocuk, sıcak soğuk demeden gece gündüz demeden çalışmalarına rağmen yoksulluk içinde yaşadıklarını yazan bir grup proleter devrimci "KAHROLSUN HALKI SÖMÜRENLER ! YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ KÖYLÜ İKTİDARI" diye haykırıyor.

* KÜTAHYA, EMET'ten bir grup proleter devrimci bir günlük yayın organına ihtiyacın her gün daha da arttığını belirterek böyle bir girişimde bulunulmasını istemektedirler.

* K.MARAŞ, Pazarcık'ın, İncirli Köyün'den bir grup devrimci köylerinden geçmesi gereken kara yolunun, hakim sınıfların sahtekarlığı yüzünden yapılmadığını yazıyorlar. Köyün suyu ve elektriğinin de halâ yapılmadığını belirten devrimciler, bu durumdan köylerindeki gerici ve hakim sınıf uşaklarının da sorumlu olduğunu söylemektedirler. Köy halkının bir kısmı gerici faşist ve reformist ideolojilerin etkisinde olduğu için köyde birlik sağlanamamıştır. Köydeki devrimciler, emekçi halkın birleşmesine çalışmakta, onların hiç bir çıkarlarından yana olmayan ideolojilerin etkisinden kurtulmaları için uğraşmaktadırlar. "Köylüler, Birleşin! Halkı Parçalamak İsteyenler Kahrolsun! Kahrolsun Sosyal-faşistler, Faşistler, Ağalar, Patronlar! "

*KAYISIYA TABAN FİYATI VERİLMELİDİR

Malatya, AĞILBAŞI'ndan devrimciler "can güvenliği ulaşım, haberleşme, sağlık vb. sorunlarımızın yanısıra temel ürünümüz kayısı da sorunlarımız arasındadır. Kayısıya tam değer verilmemekte ve taban fiyat uygulanmamaktadır. Biz kayısı üreticileri tefeci tüccar sömürüsünün altında daha da çok eziliyoruz.16-17 TL.sına alınan kayısı patiği, ülkelere 58.TL'den satılmıştır. Bu 1975'e aittir. 1976 yılında ise 22-23 TL.'den alınan patik dış ülkelere 68.75 TL.den satılmıştır. Kayısı sömürüsü gittikçe yoğunlaşmakta, ve tefeci - tüccarlar kayısı üreticisini daha zalim ve gaddarca sömürmektedir. Temel geçim kaynağı olan kayısı ürünü için taban fiyatını kendi gücümüzle, mücadelemizle alacağız" demektedirler. Mektup 41 emekçi ve devrimci tarafından imzalanmıştır.

ÇKP'nin 56 yıllık mücadele

Baş.ta.sa.8'de

[illegible]

Fehmi Altınbilek yargılanmalıdır

Baş.ta.sa.1'de

[illegible]

Aydınlık oportünizminin faşizm

Baş.ta.sa.2'de

[illegible]

HALKIN KURTULUŞU HAFTALIK GAZETE

[illegible]

Orhan Yavuz'un cenaze töreni

Baş.ta.sa.8'de

zı içeriz".

MİTİNG ÖNCESİNDE VE MİTİNG SIRASINDAKİ HATALARIMIZ:

1) Zamanımız dar olduğundan çalışmalar kısır kaldı.
2) Dışardan (Çevre kaza ve vilayetlerden)sunni bir güç yaratma düşüncesine kapıldık.
3) Erzurum'daki proleter devrimci gruplar arasındaki bağlar yeterli değildi ve proleter devrimci hareket yenildi.
4) Kitle hareketlerinde tecrübesiz oluşumuz.
5) Kitlelerle bağlarımızın cılız oluşu.
6) Bazı arkadaşların görevlerini tam olarak kavrayamamaları.
7) Halkın Kurtuluşu'ndan bazı arkadaşların yanlış tavırları eleştirildi ve bu arkadaşlar hatalarını kabul ettiler.
8) Miting değerlendirmesi ile ilgili olarak bütün proleter devrimcilerin ortak bir metin yazması gerekirken Halkın Yolu'ndan arkadaşlar ayrı bir metin yazdılar.Bu arkadaşları dostça uyarıyoruz.

KAHROLSUN AMERİKAN EMPERYALİZMİ VE SOVYET SOSYAL EMPERYALİZMİ!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM!

ERZURUM'DAN HALKIN KURTULUŞU HALKIN BİRLİĞİ ve KAVA GÖRÜŞLERİNİ SAVUNAN DEVRİMCİLER.

Nuh ilçesinde halk

ra başladılar. Biryıl önce ilçemizde ülkü ocakları şubesi açıldı. Ülkü oocaklarının açılmasından sonra Hasan Dinç, İsmail Birtane ve yönetimlerindeki bir grup ağzı salyalı faşist sürüsü devamlı ilçemize gelerek halkı rahatsız ettikleri gibi halkı tehdit ediyorlar ve halk gençlini yıldırmaya çalışıyorlardı.fakat halk Halkın Kurtuluşu yolundaki mücadelesini hiç bir zaman bırakmadı.

Bu cani halk düşmanlarının kirli yakaları gün gün açığa çıkmasından sonra yurtsever-devrimci gençliği halktan koparabilmek, tecrit edebilmek için en adi iftiralar yağdırdılar. Bunu başaramayınca Halk gençliğini yıldırmaya çalıştılar. Bu da sonuç vermedi.

Faşist sürülerinin seçim döneminde ilçemize gelmeleri daha da sıklaştı. Hatta bir gece dışarıdan getirdikleri 30 - 40 besleme ile yürüyüş yaparak halkımızı rahatsız ettikleri gibi kendileri de tecrit oldular.

Bu olaylardan sonra halk gençliği, faşist sürülerini tecrit kampanyasını sıklaştırdı. Kasabanın hemen hemen her yerinde yürüttü. MHP Afyon adayı Buca Eğitim Enstitüsü Müdürü Macit Abi'nin, Hasan Dinç'in propaganda yapmak için ilçemizde yaptıkları toplantıya Halk gençliği seyirci kalmadı.Alanı onlara bırakmadı. Bu aday 8 taksilik konvoyla ve 30 kadar faşistle ilçemize gelebilmiştir. Toplantıda çocuklar haricinde 10 kadar ilçe halkından bulunuyordu.Bunlarında çoğu CHP taraflısıydı. Bu toplantının 100 metre ilerisinde ise yurtsever devrimci gençlik 50 kişilik halktan bir grup toplayarak anti-faşist mücadele bayrağını yükseltti ve faşist diktatörlüğün beslemelerine ağır bir darbe indirdi.

İlçemizde CHP adayının kapalı salon toplantısında söz alan bir arkadaşımızın faşist diktatörlüğün bütün çirkefliklerini ortaya koyması ilgiyle izlendi. Yine bu arkadaşımızın okullardaki, yurtlardaki saldırıları ve 1 Mayıs tertibini açıklaması halkımızın bundan sonraki günlerde yurtsever devrimci gençlikle daha sıcak bağlar kurmasını sağladı.

Yine CHP'li bir adayın toplantısında halk gençliğinin devrimci sloganları halkımız tarafından alkışlanmıştır. Bu toplantıda yurtsever devrimci gençliğin attığı "Faşizme ölüm Halka Hürriyet","Haşhaşı Ekeriz Üsleri Sökeriz", "Sınırsız Haşhaş Ekimi İçin direnelim","İşçiler Köylüler Birleşin, Sömürüye Son Verin";"Katiller Bulunsun Hesap Sorulsun","Katil İktidar","Kahrolsun Faşistler Emperyalist Köpekler", "Katil Türkeş","Gençliğe Can Güvenliği","Yıkılsın Sömürü, Halka Hürriyet" gibi sloganları halkımız tarafından dakikalarca alkışlanırken, bazıları sloganlarımıza katılıyordu. Toplantıdan sonra "bu meydanda cengimiz var" marşıyla ülkü ocaklarının önünden yüründü. İlçenin meydanlığına gelindiğinde tekrar devrimci sloganlar atılarak, devrimci disiplin içerisinde dağılındı.

Seçimlerde tam doğru bir siyaset izlediğimizi söyliyemeyiz. Fakat halkla sıcak bağlar kurduğumuzu ve eksiklerimizi anladığımızı açık yüreklilikle belirtebiliriz.

Örgütümüz Nuh İlçesi Kültür Derneğine Faşist diktatörlüğün saldırıları her geçen gün daha da yoğunluşıyor. Bütün bu saldırı ve yıldırma hareketine rağmen bizler halkın kurtuluşu yolunda yılmadan mücadelemizi sürdüreceğiz, örgütümüzü yaşatacağız. Saldırıları en aktif biçimde göğüslemeye kararlıyız.

- Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye!
- Nuh İlçesi Faşistlere ve Sosyal Faşistlere Üst Değil Mezar Olacaktır.
- Haşhaşı Ekeriz Üstleri Sökeriz.
- Sürülen Haşhaşlara Tazminat Ödensin.
- Sınırsız Haşhaş Ekimi İçin Direnelim.
- Yaşasın Devrimci İşçi-Köylü İktidarı.
- Faşizme Ölüm Halka Hürriyet.

Afyon Nuh İlçesinden Bir grup proleter Devrimci

Zigana Tüneli'nde

Baş.ta.sa.1'de

bir sendika yoktur. İşçilerin bir çoğu sigortasız çalıştırılmak istenmektedir. Bu, sigortayı az göstermek şeklinde ve işe yeni giren işçilerin sigortası geç yaptırılarak kendisini gösteriyor.

İş yerinde birçok defalar iş kazaları olmuştur. Yeterli tedbirler alınmadığı için her zaman iş kazaları olacaktır.Tünelin açılan kısımlarına destek verilmediği için tavandan taşlar düşmektedir. Bu tehlikeye karşı herhangi bir tedbir alınmamaktadır.

Bu tedbirsizliğin sonucu olarak iki hafta önce (haziranın başında)tavandan kopan taş bir işçi arkadaşın kafasına düştü. Arkadaş hayatını kaybetti.

Tünelin açılması için gerekli dinamitleme yanlış metodlarla yapılmaktadır. Dinamitleme için açılan deliklere dinamit lokumları yanlış yerleştirilmektedir. En alta konulan lokuma fitilin ve kapsülün bağlanması gerekirken, bu, birkaç tane üstten bağlanmaktadır. Kontrolör de olmadığı için bir çok kez deliklerin dip tarafında kalan lokumlar daha sonra sıkışma sonucu patlamaktadır. Bu patlamalar bazen tabanca matkabının eğik gitmesi sonucu, ısınan matkabın kalan dinamit lokumlarına çarpmasıyla olmaktadır.

Patlamalar yapıldıktan sonra pis havanın temizlenmesi için doktorlar tarafından verilen 1,5 - 2 saatlik ara verme süresi yarım saate indirilmiştir. Yarım saatlik süre sonucu tünele giren bir çok işçi zehirlenme tehlikesi geçirdi. Bunun sonucu olarakta işçiler işi bırakmak zorunda kalıyor. Bu sömürü düzeninde ekmek parasından oluyorlar.

Yanlış patlamalar sonucu lağım dibinde kalan lokumların patlaması ile iş kazaları yoğunlaşmıştır. 4-5 ay önce bu patlamalar sonucu 1 işçi ölmüş, 2 kişi yaralanmıştı. 2 yaralının yaraları hafif olduğu için pek göze batmamıştı. Bunun için işveren ve uşakları tarafından ölen işçinin "intihar ettiği" söyleniyordu. Ki biz bunun (intihar ettiği) doğru olmadığını bildiğimiz halde bizi bile inandırmaya çalıştılar. Ama bunu başaramadılar. Ölen işçinin ailesine 60 bin lira tazminat ödemek zorunda kaldılar.Bu bile işverenin, patronun ve sömürücülerin iğrenç yüzünü göstermektedir.Önce yalan, sonra sıkışınca da örtbas etmek...

15 haziranda 6 kişinin yaralanmasına sebep olan son patlama da diğer patlamalar gibi tedbirsizlikler yüzünden oldu.Aynada tabancalarla çalışılırken lağımın dibinde kalan dinamit lokumlarına çarpan sıcak matkap patlamaya sebep oldu.Kahramanmaraş'ın Pazarcık ilçesinin köylerinden olan 6 arkadaşımız yaralandı.İşyerinde ne ilk yardım malzemesi vardı, ne de onları hastahaneye kavuşturmak için bir araba.

Tüm bunlara rağmen hastahaneye kavuşturulan arkadaşlarımızın biri halen komada, ikisi ağır yaralı durumdadır.

Bu sömürü düzeni değişmedikçe, çürümüş, kokuşmuş düzen yıkılmadıkça, ne iş kazaları denen cinayetler sona erecek, ne de bu düzenin kurbanları eksilecek. Bu düzenin kurbanı olan tüm işçi arkadaşlarımızın, köylü kardeşlerimizin, devrimcilerin dökülen kanlarının hesabı sömürücülerden sorulacaktır. Ve bu da ancak devrimci işçi-köylü iktidarının gerçekleşmesiyle olacaktır.

KAHROLSUN İŞ GÜVENLİĞİNİ SAĞLAMAYAN SÖMÜRÜCÜLER!

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

Zigana Tünelinde çalışan devrimci işçiler

Vatan Gazetesi'ni boykot

Baş.ta.sa.8'de

lik yazarların büyük çoğunluğu reformist, revizyonist, burjuva, oportünist, iken, gazetede bir iki anti-revizyonist sese yer vermek onun büyük tirajlar bulmasına yetti. İşte bu gün o seslere de sansür konmuş o gazeteyi gazete olarak var eden yazarlar, çalışanlar işlerinden atılmışlardır.Olaylar karşısında namuslu davranması, patrona çanak yalayıcılığı yapmaması bir yazarın başına her türlü belanın gelmesi için yeterlidir. "Sol karşısında tarafsızlık", "fraksiyonlar üstü olmak", "Solun güçlerine dengeli yer vermek" maskeleri altında yatan gerçek budur işte.

BU GÜN VATAN'DA ÇALIŞMAK BİLE BİR NAMUS ÖLÇÜSÜ OLMUŞTUR:

Vatan patronu bu gün çalışanlarını eli kanlı polis çeteleriyle tehdit etmektedir. Gazeteye işkenceci polisleri çağırarak karakol kurdurtmaktadır. Gazeteyi var eden yazarların gazeteye girememeleri için kapıda polisiye önlemler aldırtmıştır. Sendikal hak için mücadele veren çalışanları, sendika ağalarıyla anlaşarak, oyalamaktadır. Uygulamaları protesto eden işçiler ardı ardına işlerinden atılmaktadırlar. Kumru Kafaoğlu ve Mehmet Gürol, Nihat Behram'ın hemen ardından işlerinden atılmıştır. Cengiz Çandar ve Sabotay Varol patron ve kapıkullarınca işlerinden atılmışlardır.

Bir zamanların "solcusu", şimdilerin klasik gazetecisi Olcay Girgiç patronun gönüllü temsilciliğini üstlenmiştir. Tashih servisinde çalışan bir emekçinin işine son verilmesi için Halkın Kurtuluşu taraftarı olması yeterlidir. Emil Galip Sandalcı resmi bir yazıyla mecburi izne çıkarılmıştır. Öte yandan gazete patronu Numan Esin has adamları Olcay Girgiç, İlhami Soysal, Alp Kuran gibilerle gazete üstüne parlak (!) tasarılar geliştirmektedir. Tercüman gazetesi sahibiyle gazetenin satışı üzerine fiyat konuşmaları yapılmaktadır. Patron gazetesini satmak için çeşitli girişimlerde bulunmaktadır.

PROLETER DEVRİMCİLERİN BAŞLATTIĞI BOYKOT KISA ZAMANDA HAKLI OLDUĞUNU KANITLADI:

Özellikle İlhami Soysal ve Olcay Girgiç ve benzerleri devrimci düşünceye "ajanlık" "sermayenin, sol yumruğu", "maocu hainler", "bir ur haline gelen solculuk", "goşist maceracılar gibi suçlamalar la saldırmışlardır. Buna rağmen Vatan gazetesi, içindeki bir iki namuslu sesle kendini varedebilmiştir. Bu gün o sesler susturulmuştur. Patron ve gönüllü hizmetçilerinin tutumu sınıflarına, hizmetinde oldukları anlayışa uygun bir tutumdur.Sadece bir iki namuslu ses var diye bu gazeteyi okuyan devrimci, anti-revizyonist kitle de kendi anlayışlarına uygun düşen tepkiyi elbette göstereceklerdi. Nitekim öyle oldu. Ve devrimciler Vatan gazetesini boykot ettiler.

Bu eylem, okur tabanı olarak devrimcileri, özellikle de yurtsever, anti-revizyonistleri seçen Babıali patronlarına bir ders olacaktır.

Düzen onların düzeni, diledikleri gibi halk düşmanlığı, tüccarlık, sahtekarlık yapabilirler.Şu ya da bu paçavra da gazete ağalığı yapabilirler, fakat devrimci,yurtsever anti-revizyonist anlayışı tüccarlıklarına maske olarak kullanmalarına müsade etmeyeceğiz.

Dicle

Baş.ta.sa.1'de

suzca akıtılır. Tekel fabrikasından, göğüs hastanesinden, şehir kanalizasyonundan halkın iliklerine, boşalan lağım suları emekçi evlerini mikropların besi yuvası haline getirir. Salgın hastalıklar; kolera, tifo her mevsim bu bölgeden bir yığın kurban seçer. Çocuk felcinin kaynağı lağım suları emekçilerimizin çocuklarını sakat bırakır, sömürü ve zulüm düzeninin çarkların da daha iyi öğütülür hale getirir.

İşte işçi sınıfının ve emekçi halkın öncüleri olan proleter devrimcileri sokaklarda kurşunlayan, işkence odalarında katleden, ülkemizi Amerika'ya Rusya'ya satan, Kürt milleti üzerinde zulüm uygulayan faşist diktatörlük Dicle Mahallesi halkına karşı saldırısını da böyle sürdürüyor.

Lağım suları ve hastane artıklarının oluşturdukları pis koku halkın temiz hava almasını da önlüyor, verem mikrobu bu yüzyılda bile en aktif şekilde yoksul halkımızın ciğerlerinde yaşatılmaya zorlanıyor. Tüm bunlardan sorumluluk taşıyan Devlet, belediye, sağlık müdürlüğü ve halk sağlığı kürsüleri de halkımızın katledilmesine ortaktırlar. Kendilerini "sosyalistim" diye yutturan Rus uşakları sosyal-faşistlerin ve reformistlerin doluştuğu BELEDİYE "Halkçıyız" diye geçinen sağlık müdürlüğünün gerçek karakterleri, halk düşmanı yüzleri Dicle halkını göz göre göre ölüme terketmek le sergileniyor.

Emekçi kitlelerin zaten çekilmez olan yaşam koşullarını daha da çekilmez hale sokan, kitle örgütlerini ellerinde bulunduran, derneklerde,sendikalarda yalanlarla, demagojilerle emekçi halkı uyutan halkın can düşmanı faşist ve sosyal-faşistleri halk artık gittikçe tanımakta ve onlara karşı hiddetle dolmaktadır.

İşte tüm emekçilerin, proleter devrimcilerin önderliğindeki sınıf mücadelesinin bir yönü de hakim sınıfların içimize soktuğu bu hastalıklara karşı da mücadele edip bunu halk iktidarı mücadelesiyle birleştirmektir.Şunu da biliyoruz ki, ilaçları, önlemleri bilinen birçok hastalığın sadece Dicle'de değil,yurdumuzun çoğu bölgesinde hala bir yığın kurban bulması bizim gibi yarı-sömürge ve diğer sömürge ülkelerin sorunudur.

Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolundaki bu mücadelemiz faşist diktatörlüğe ve emperyalizme karşı mücadelenin ayrılmaz parçalarıdır.

Seçimler yaklaştığından mahallemizde oy toplamak için cirit atan "lağımı da kapatacağız" diye yalan söyleyen halk düşmanlarına mücadelemizle hak ettikleri dersi verelim.

- Kahrolsun bizleri hastane köşelerinde barsak enfeksiyonu yalanlarıyla koleradan ölüme terkedenler!

- Kahrolsun bugün ilaç ları,önlemleri bilinen hastalıkları.içimizde yaşatan toprak ağalarının ve işbirlikçi büyük burjuvazinin faşist diktatörlüğü

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI

Dicle Mahallesinden Bir Devrimci

Dimitrov

Baş.ta.sa.8'de

ve tükenmez bir ilham kaynağı olmuştur.

Hayatı boyunca marksizm için, işçi sınıfının ve tüm insanlığın kurtuluşu için Lenin ve Stalin'in yanıbaşında döğüşen bu büyük devrimciyi sevgiyle ve saygıyla anıyoruz.

İki Kürt köylüsünü

Baş.ta.sa.1'de

bu sırada polis ekibi olay yerine gelmiş ve olaya "el koyduklarını", onun için münakaşa edenlerin kendileriyle gelmelerini istemişlerdir. M.Sait Temiz, Basri Efe ve Kâmil Öre adındaki köylüler, polis jipine bindirilmişler, polise hiç bir mukavemet göstermedikleri halde, önceden beri faşist (MHP'li) olduğu bilinen bir polis arabanın arka kapısını hafifçe aralamış ve elindeki otomatik sten marka silahını arabada oturanların başları hizasında ateşleyerek bir kez gezdirmiştir. Burada Kâmil Öre boynundan ağır yaralanmış, M. Sait Temiz olay yerinde şakağından aldığı yarayla derhal ölmüştür. Basri Efe ise kaldırılmış olduğu hastahanede ölmüştür. Polisler bu arada hemen arabaya atlayıp, hastaneye gitmişler, köylüleri katleden faşist polis de Silvan kaymakamının evine gizlenmiştir.

Köylülerin katledildiği Silvan'da duyulunca toplanan halk emniyet binasını sararak taş ve sopalarla binayı ve kaymakamın jipini tahrip etmişlerdir. Diyarbakır'dan getirtilen komando birlikleri ile takviye edilen Silvan'daki askerî birlik olay yerine gelip, halkın üzerine yürümüştür. Buna rağmen halkın direnmesi karşısında katliama girememişler, gerilemek zorunda kalmışlardır. Bir saat kadar slogan atan halk daha sonra dağılmıştır. Bu arada kaymakamın evine gizlenen faşist polis kimseye gösterilmeden Diyarbakır'a, oradan da 11.50 uçağıyla Ankara'ya kaçırılmıştır.

Halkımız kendilerini katleden ve katliamlar düzenlemeye çalışan başta Fehmi Altınbilek olmak üzere bütün halk düşmanlarına ve gericilere gereken dersi verecektir.

MİLLİ ZULME SON!

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

İŞKENCECİLERDEN KATİLLERDEN HESAP SORULSUN!

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!

Diyarbakır'dan bir grup Halkın Kurtuluşu taraftarı

Kahrolsun faşist diktatörlük

Baş.ta.sa.1'de

nayladıkları bir programla ortaya çıkmıştır.

CHP hükümetinin güven oyu alamaması halinde de üç aşağı, beş yukarı aynı muhtevada bir programı faşist partiler tarafından kurulacak olan hükümetler ileri süreceklerdir.

CHP hükümeti programı ile,halk düşmanı, faşist diktatörlükle uzlaşan bir siyaset izlediğini belgelemiş bulunmaktadır. Onun dışındaki hükümet alternatiflerinin ise, faşist karakterleri en geniş yığınlar tarafından yılların deneyleriyle kavranmıştır.

O halde, sosyal-faşistlerin, her türden oportünistlerin ve tutarsız demokratların iddialarının tersine, bu parlamentodan çıkabilecek tüm hükümet alternatifleri işbirlikçi hâkim sınıfların yararınadır.

Bundan dolayı önümüzdeki dönem, hangi hükümet işbaşında bulunursa bulunsun, faşist diktatörlüğe karşı, işbirlikçi büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının düzenine karşı devrimci kitle mücadelelerinin yükseldiği bir dönem olmalıdır.

CHP HÜKÜMETİ İLE DİĞER HÜKÜMET ALTERNATİFLERİ ARASINDAKİ FARKLAR

CHP hükümeti ile diğer alternatifler arasında bazı farklar da mevcuttur. Bunların en önemlisi, CHP hükümetini faşistlerle uzlaşan, orta burjuvazinin üst kanadının oluşturmuş olmasıdır. Bu durumda yürütme organı doğrudan doğruya faşistlerin değil, fakat onlarla uzlaşanların elindedir. Böyle bir durumun halkın mücadelesi açısından özellikleri nelerdir?

Her şeyden önce, faşist diktatörlüğün üzerine örtülen sahte "demokrasi" perdesi ve kitleleri peşine takmış bulunan reformist hükümetin uyuşturucu demagojileri devrimci mücadeleyi belli ölçülerde güçleştirecektir. Kitlelerin düzenin temel özelliklerini kavramaları zorlaşacak ve reformcu hayallerin etkisi devrimci yükselişi bir süre için oldukça güçlü bir şekilde etkileyebilecektir. Bundan yararlanarak hâkim sınıflar daha "barışçı" yollarla buhranın yükünü kolayca kitlelerin sırtına yükleme imkânına kavuşabilirler.

İşte bu nedenledir ki, faşist diktatörlüğün az çok "liberalleştirilmesini" savunanlar, hükümetin geçici bir süre için CHP'nin elinde olmasının, kitlelerin mücadelesini bastırmakta büyük yararı olduğunu düşünmektedirler.

Buna karşılık yürütme organının doğrudan faşistlerin elinde olduğu koşullarda mücadele daha açık biçimlerde sürecek, hâkim sınıflar terörü daha yoğun uygulamak durumunda kalacaklar, buna karşılık halkın mücadelesi de daha keskin biçimlerde gelişecektir.

Her iki durumda da öz aynıdır, ancak gelişmenin izlediği yol farklıdır. Her iki durumda da buhranın yükü emekçi halkın sırtına bindirilmekte ve pahalılık, işsizlik, vergiler v.b. yollarla halk yoksullaştırılmakta, daha yoğun olarak sömürülmektedir. Bu iki durum arasında önemli bir fark mevcut değildir, birinde faşist diktatörlük reformist hükümeti siper ederek, diğerinde ise açıktan açığa saldırmaktadır.

Seçimler siyasi buhranı hâkim sınıfların istediği biçimde çözemedi. Onların "istikrar" talepleri ve bunu sağlamak için izleyecekleri taktikler konusunda tümünün ya da belirleyici çoğunluğunun, hâlâ hemfikir olamadıkları görülmektedir. Seçim, ülkedeki siyasi buhranı hafifletmemiş, derinleştirmiştir. Bu nedenle, onlar, hem halka açıktan açığa saldırmaya, hem de hükümet gibi önemli bir yürütme organı ve önemli bir mevziyi kendisine binlerce sadakat yemini eden orta burjuvazinin üst kesimine teslim etmeye cesaret edemez hale gelmiştir.

Önümüzdeki günler, hakim sınıfların şu veya bu taktik üzerinde anlaşmalarına yol açacak; ekonomik buhranın önüne geçilmez bir şekilde derinleşmesi, halkla hâkim sınıflar arasında sürmekte olan mücadelede daha kesin hatların ortaya çıkmasına yol açacaktır.

Biz proleter devrimciler sürekli olarak halkın temel taleplerinin ancak devrimle gerçekleşeceğini savunduk ve savunuyoruz. Halkın devrimci mücadelesi önünde güçlü bir engel teşkil eden reformizmle her zaman savaştık.Faşist diktatörlüğün sahte "liberalleşme" manevralarını teşhir ettik ve hâkim sınıfların tatlı vaadlerinin de, makinalı tüfeklerinin de halka yönelmiş silahlar olduğunu gösterdik.

Bugün içinde bulunduğumuz şartlarda işbirlikçi [illegible]

Tunç ve

Baş.ta.sa.1'de

[illegible]

Umudumuz kendi kollarımızdadır

Baş.ta.sa.8'de

[illegible]

Hastalıkların pahalılığın

Baş.ta.sa.1'de

[illegible]

Faşist demagojiyi

Baş.ta.sa.1'de

[illegible]

Faşist diktatörlük ancak

Baş.ta.sa.1'de

[illegible]

ÇKP'nin 56 yıllık mücadele tecrübesi, dünya proletaryasının ve ezilen halkların mücadelesine ışık tutuyor

Çin Komünist Partisinin 1 Temmuz 1921 de kurulması ve ilk kongresini yapmasından bu yana 56 yıl geçmiştir. ÇKP 56 yıldır yürüttüğü sınıf mücadelesiyle; emperyalizme, sosyal-emperyalizme, dünya gericiliğine, oportünizme, revizyonizme ve her türlü sapmaya karşı verdiği mücadele ile bugün gene dünya halklarına rehber olmaktadır.

ÇKP 1921 de ilk kez kurulduğunda çok az bir üyeye sahipti. Ancak zorlu sınıf mücadeleleri içinde gelişti ve güçlendi. Çin devrimine ve devrimin sürdürülmesine, ilerletilmesine önderlik etti. ÇKP, büyük önder Mao Zedung'un önderliğinde sahip olduğu marksist-leninist çizgiyle Çin halkını kurtuluşa, zafere götürdü. Mao Zedung partinin devrimdeki büyük rolünü belirterek şöyle diyordu:

„Devrim yapmak için devrimci bir parti olmalıdır. Devrimci bir parti olmadan, Marksist-Leninist devrimci teoriye ve çalışma tarzına dayalı bir devrimci parti olmadan, emperyalizmi ve uşaklarını yenmede işçi sınıfına ve halka önderlik etmek imkansızdır." İşte ÇKP marksizm-leninizm evrensel gerçeğinin, Çin devrimci hareketiyle birleşip, kaynaşmasıyla oluştu ve çetin mücadeleler içinde çelikleşerek devrimi gerçekleştirdi.

ÇKP'nin ve onun önderliğinde Çin halkının emperyalizme ve sosyal emperyalizme, emperyalizmin uşaklarına karşı verdiği mücadele bütün dünya halklarına rehber olmaktadır. ÇKP Çin'in geniş topraklarından emperyalist istilacıları ve onların uşaklarını silip atmak için uzun mücadeleler verdi. ÇKP önderliğinde demokratik devrim dört tarihi döneme ayrılır; birincisi devrimci iç savaş, ikincisi toprak devrimi savaşı, üçüncüsü Japon saldırısına karşı mukavemet savaşı ve dördüncüsü halk kurtuluş savaşı. ÇKP tam 28 yıl süren uzun mücadelelerden sonra devrimi gerçekleştirdi. Devrimi gerçekleştirdikten sonra da emperyalizme, gericiliğe karşı mücadele durmadı. Proletarya diktatörlüğünü içte, iktidardan düşürülmüş ama henüz tam olarak yenilmemiş olan hakim sınıflara, dışta ise emperyalist düşmanlara karşı korumak ve pekiştirmek, devrimi ilerletmek görevi ÇKP'nin omuzlarındaydı.

Sovyetler Birliği'nde Stalin'in ölümünden sonra revizyonist burjuvazinin iktidarı ele geçirmesi ve kapitalizmi geri getirmesinden sonra ÇKP ve AEP sosyal emperyalizme karşı mücadeleye giriştiler ve marksizm-leninizmin kızıl rengini korudular. ÇKP ve AEP emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı mücadeleleriyle dünya halklarına örnek oldular.

"Sosyalist devrim yapıyorsunuz ama burjuvazinin nerede olduğunu bilmiyorsunuz. O komünist partisinin içindedir. Parti içinde kapitalist yolu tutmuş olan iktidar sahipleridir. Kapitalist yolcular halâ kapitalist yolda ilerlemektedirler". Mao Zedung bu devrimci yaklaşımla parti içinde ortaya çıkan sapmaları yerle bir etti. Kitlelere dayanarak onları tecrit etti. ÇKP oportünizme, revizyonizme, her türlü sapmalara karşı mücadele içinde şekillendi. Onun 56 yıllık mücadeleri aynı zamanda revizyonizme, sapmalara karşı mücadelenin tarihidir. Büyük önder Mao'nun başkanlığında ÇKP'nin verdiği bu mücadele bütün dünya halklarına büyük bir örnek ve tecrübedir.

Mao Zedung Sovyetler Birliği'ndeki acı deneyden dersler çıkararak Marksizm-leninizmin, proletarya diktatörlüğü altında da sınıf mücadelerinin sürdürülmesi tezini geliştirdi. Marksizm-leninizmi zenginleştirdi. ÇKP devrimden önce çeşitli kılıklarda kendini gösteren oportünizmi, sapmaları mahkum ettikten sonra, proletarya diktatörlüğü altında ortaya çıkan hertürden karşı devrimci çizgiyi alt etti. Mao Zedung'un devrimci önderliği altında kapitalist yolcular yenildi. ÇKP eski toplumun ka-

De.Sa.7 Sü.1'de

Vatan Gazetesi'ni neden okumuyoruz ?

Vatan Gazetesi'ni boykot bir kitle eylemidir

Bir süre önce başta gazetemiz Halkın Kurtuluşu olmak üzere, Halkın Birliği ve Halkın Yolu gazeteleri de ayrı ayrı Vatan Gazetesi'nin boykot edilmesi, belli talepler yerine getirilene dek bu gazetenin alınıp okunmaması gerektiğini duyurmuşlardı. Öte yandan Devrimci Yol dergisi de "Vatan'da neler oluyor?" başlığı altında yayınladığı bir yazıda Vatan patronunun tutumlarını eleştirmiş, ve taraftarlarının dikkatini bu gazete'de oynanan oyunlara çekmişti.

Bu gün için Vatan patronunun ve onun kapıkullarının ipliği pazara çıkmıştır. Aslında ipliği pazara çıkarılanın Babıali patronlarının ve "sol" tüccarlarının tamamıdır.

VATAN'A KARŞI SÜRDÜRÜLEN EYLEM ÖZÜNDE BİR KİTLE EYLEMİDİR.

Öteden beri Babıali patronlarının sürdüregeldikleri halk düşmanı, kaypak, sinsi ve kitleleri koyun sürüsü yerine koyma zihniyeti ilk kez somut bir kitle tepkisiyle karşılaşmıştır. Babıali patronlarına karşı ilk somut kitle hareketi de anti-revizyonist kesimlerden yükselmiştir. Bu gün artık anti-revizyonist, yurtsever kesimler "okur tabanı olarak bizim alındığımız bir gazete çıkacaksa, o gazete de mutlaka bizi temsil edecek kalemler bulunmalıdır" demektedirler.

İşte bu noktada halkla halk düşmanı zihniyet arasındaki çelişki de su yüzüne çıkmaktadır. Babıali patronu "ben istediğimi yaparım, istediğimi alır istediğimi atarım, istediğim haberi, yazıyı istediğim gibi kullanırım" diyorsa, ve Vatan örneğinde olduğu gibi okur tabanını da anti-revizyonist kesimlerden oluşturmayı hesaplıyorsa, o zaman kitleler den hak ettiği cevabı alacaktır. Vatan'ın okur tabanını anti-revizyonist kesimlerden seçmesi sebebi ise gayet açıktır: Bu gün için bir günlük gazete boşluğu ancak bu kesimler için gündemdedir. Düzenin şu ya da bu şekildeki uzantısı diğer anlayışlar günlük basında zaten her türlü olanağa sahiptirler, onlar patronlarla uzlaşmış, onun çanak yalayıcıları, kapıkulları olmuşlardır.

VATAN'IN KISA ÖYKÜSÜ

Büyük sermayedar, vurguncu, uluslararası nakliyatçı, 100'ü aşkın TIR, 40'ı aşkın taksi sahibi, eski cuntacı Numan Esin Babıali patronluğuna da özenmiş ve Vatan Gazetesinin, isim hakkını satın almıştı. Bir gazetenin diğerleri yanında varolabilmesi için, ancak ve ancak, anti-revizyonist, yurtsever devrimci düşünceye önem vermek, ona söz ve ses hakkı tanımakla mümkündü. Numan Esin'de bu gerçekten hareket ederek gazetesini tutturmak istemiş ve kısa zamanda yüksek tirajlara varmıştır. Daha sonra ise okurunu koyun yerine koyan patron anlayışıyla, iplerin tümünü elinde toplamaya başlamıştır. Baştan beri gazetede birlik ve beraberliği bozmak, anti-revizyonist çalışanları onuzdağıtın parçalamak için her türlü çareye başvurmuş, çalışanlara sendikal hak bile tanımamıştır.

"Siyasetler üstü olmak" mantığı burjuva basın patronlarının temel sloganlarıdır. Ama onların "siyasetler üstü" olmaktan anladıkları "namuslu tarafsızlık" değildir. Kendileriyle uzlaşan her türlü şarlatanlığa, revizyonist, reformist siyasetlere dilediğince olanak tanımak fakat devrimci düşünceye "tarafsızlık" maskesi altında sansür uygulamak. Onların "tarafsızlık" anlayışı budur.

TÜRKİYE'DE SOSYAL FAŞİZM OLGUSUNU KAVRAMAYANLARIN VATAN'DA OLANLAR ÜSTÜNE BİRAZ DÜŞÜNMELERİ GEREKİR:

Vatan, patronunun yerinde hesaplarıyla kendine anti-revizyonist kesimi okur tabanı olarak almış ve varolmuştur. Üste-

De.Sa.7/Sü.5'te

Vatan Gazetesi patronuna karşı protesto sesleri yükseliyor

İstanbul (Mecidiyeköy, Çağlayan)

"Biz aşağıda adları ve imzaları olan Mecidiyeköylü ve Çağlayan'lıyurtsever devrimciler, Vatan Gazetesini, Nihat Behram'ın işine son verilmesini ve işçilerin sosyal haklarının verilmeyişini protesto ediyoruz.

Bizler, 1. Nihat Behram işe alınıncaya kadar, 2. Vatan'da çalışanların sosyal hakları verilinceye kadar Vatan Gazetesini okumuyor ve işverenin bu tutumunu protesto ediyoruz."

İSTANBUL-MECİDİYEKÖY VE ÇAĞLAYAN'DAN 45 İMZA

Amsterdam İşçi Derneği

"Bizler Amsterdam İşçi Derneği olarak yurtsever devrimci yazar ve Gazeteci Nihat Behram'ın Vatan Gazetesindeki işine son verilmesini ve ayrıca diğer yurtsever yazar ve işçilerin üzerindeki faşist ve sosyal faşist baskıları protesto ediyor; Vatan Gazetesi sahibi Numan Esin'in, Türkiye'deki gelişen olayları halkımıza doğru bir şekilde aktarmak isteyen yurtsever sesleri boğmak için işten atmak, baskı yapmak gibi insanlık dışı girişimini şiddetle kınıyoruz. Proleter devrimcilerin tavrını sonuna kadar destekliyoruz."

HALKIN KURTULUŞU

Nuh ilçesinde, halk gençliği, milletvekili adaylarının toplantılarını anti-faşist gösteriye dönüştürdü

İlçemiz, Afyon'a 45 km uzaklıkta 2200 nüfusludur. Çevre köy ve ilçelerce ileri olarak tanınır. Bugün iki dernek vardır. Bunlardan birisi Halk gençliğinin kurduğu "Nuh İlçesi Kültür Derneği" diğeri Ülkü ocakları şubesidir. Bu derneklerin kuruluşuna değinmek istiyoruz. Bundan 3 yıl önce işçi-köylü-öğrenci gençliğin ortaklaşa sürdürdükleri çalışmalar sonucu, halkımıza yararlı olabilmek ve halkın sorunlarıyla ilgilenebilmek amacıyla "Nuh İlçesi Kültür Derneği" kuruldu. Dernek üyeleri işçi-köylü-öğrenci gençlikten mecut olmasına rağmen, çoğunluğunu işçi-köylü gençlik teşkil etmektedir. 48 üyeli derneğimiz 3 yıldır yaptığı çalışmalarında hiç halktan kopük ve halkı rahatsız edici hareket içerisine girmemiştir. Bilhassa ilçemizde halkımızın baş sorunu olan sağlık ve su sorunlarıyla ilgilenmiştir. İşte olaylar bundan sonra gelişmeye başlamıştır. Yani halk gençliğinin örgütünün kasabanın su ve sağlık sorunlarıyla ilgilenmesinden sonra çok uzun zamandır ilerici olduğu için kasabamıza kızan hakim sınıflar halk gençliğinin bu çalışmalarından rahatsız oldular ve çileden çıktılar. Elleri kolları sıvayarak sinsice gizli emellerini uygulamak için çalışmala-

De.Sa.7/Sü.3'de

Orhan Yavuz'un cenaze töreni bir anti-faşist gösteri oldu

15 Haziran günü okula giderken kalabalık bir grup faşist tarafından katledilen yurtsever doçent Orhan Yavuz'un cenaze törenine katılan Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve KAVA taraftarları gazetemize bir mektup göndermişlerdir. Törenin anlatıldığı, dersler çıkarıldığı mektubun bir bölümünü yayınlıyoruz:

"Orhan Yavuz'un cenaze töreninin yapılması için üniversitenin demokrat, yurtsever öğretim üyeleri bir tertip komitesi oluşturarak izin almışlardı. Öğretim üyelerinden oluşan tertip komitesi cenaze töreninin "sessiz ve pankartsız" yapılmasını kararlaştırmıştı. Bunun üzerine Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu, Halkın Birliği ve KAVA görüşlerini savunan devrimciler olarak cenaze törenine katılmayı, ancak pankartlarımızla, sloganlarımızla katılmayı kararlaştırdık. Erzurum'da bulunan Devrimci Yol siyasetini savunanların yönetimde olduğu EYÖD e görüşümüzü götürdüğümüzde, onlar tertip komitesinin kararlarına uyacaklarını belirttiler. Biz proleter devrimciler olarak bu düşüncenin yanlış teslimiyetçi bir düşünce olduğunu söyledik. Kendi aralarında tartıştıktan sonra Devrimci Yol'dan arkadaşlar somut durumun tahlilini yapacaklarını ve ona göre tavır alacaklarını getirdiler.

Miting sabahı, Erzurum'da tek kitle derneği olan EYÖD'de toplandık. Devrimci Yol grubu ile aramızda kısa bir tartışma sonunda şu kararlar alındı: 1) Mitinge pankarsız katılınacak. 2) Sadece günün önemini belirten sloganlar atılacak.

EYÖD'den gruplar halinde cenazenin bulunduğu Numune Hastanesine hareket edildi. Gruplar arasında fazla mesafe olmadığından bu 500 kişilik bir kitle yürüyüşüne dönüştü. Bu kitle yürüyüşünün yanlış olduğunu söyleyen Devrimci Yol taraftarları kitleyi dağıtmaya çalıştılarsa da biz buna karşı çıkarak dağılan kitleyi tekrar topladık ve toplu halde hastanenin önüne geldik. Orada katılan halktan, öğretim üyelerinden, kız arkadaşlardan saflara katılanlar olunca sayımız tahminen 2000-3000 kişiyi buldu. Cenazeyi alarak yürüyüşe geçtik. Yürüyüş sırasında "Orhanlar Ölmez", "Katiller Bulunsun, Hesap Sorulsun", "Öğrenim Özgürlüğü, Can Güvenliği", "Faşist İşgale Son" gibi sloganlar atılarak Üniversiteye doğru yüründü. Üniversite lojmanlarından, çok sayıda halk saflarımıza katıldı. Orhan Yavuz' un katledildiği yerde bir arkadaş şiir okudu, saygı duruşunda bulunuldu. Fen Fakültesi önünde Orhan Yavuz'un öldürülmesini kınayan kısa bir konuşma yapıldı. Cenaze buradan alınarak Orhan Yavuz'un evinin önünde saygı duruşu yapıldı ve kortej şehre doğru yöneldi. Şehirden geçerek mezarlığa girildi. Bu sırada, şehirden de katılmalarla sayımız 3000-4000 kişiye ulaştı. Cenaze toprağa verildikten sonra devrim andı içilerek gruplar dağıldı.

Miting sonrası Devrimci Yol taraftarları "biz andımızda taviz verdiğimiz halde, siz niye vermediniz" diye arkadaşlarımızı tehdit ederek derneğe sokmayacaklarını söylediler. Bizim cevabımız şu oldu: "Devrimciler andlarından taviz vermezler. Bir kişi de olsak andımı-

De.Sa.7/Sü.3'de

Çorum-Yoğunpelit köylüleri seçim çalışmalarından dersler çıkarıyor

"Umudumuz kendi kollarımızdır"

Bizler Çorum'un Yoğunpelit köyü devrimcileri olarak, 5 Haziran öncesi ve sonrası çalışmalarımızı CHP'nin sahtekâr yüzünü ortaya çıkarmak doğrultusunda yürüttük.

Seçimlerde devrimci aday MEHMET ERSOY'u bütün devrimciler olarak destekleme kararı aldık. Amacımız Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda devrimin propogandasını yapmak, reformizmin etkinliğini kırmak, faşizme ve sosyal - faşizme darbe indirmekti.

Seçim döneminde dile getireceğimiz talepleri kavramaya çalıştık. Bu talepler doğrultusunda halka CHP'nin gerçek yüzünü anlatmaya çalıştık. Reformizme karşı mücadelemiz propaganda yeteneğimizi artırdı.

Seçim dönemi boyunca sürekli olarak reformistlerin ve revizyonistlerin saldırılarına hedef olduk. Fakat bu saldırıları kısmen de olsa göğüslemeyi başarabildik.

Seçim günü CHP, proleter devrimci aday MEHMET ERSOY'un oy alabileceği yerlere adamlar gönderdi. Ama AP, MSP ve MHP'nin güçlü olduğu yerlere CHP'liler gitmekten çekindiler. Ama biz onların gidemediği yerlere de giderek devrimin propogandasını yaptık.

Seçim günü CHP'liler, proleter devrimci adaya oy verecek olanları kandırarak oyları yanlış sandığa attırdılar. MEHMET ERSOY'un oy pusulalarını yok etmeye çalıştılar, başka köylerde AP ve MHP'liler aynı şeyi yaptılar.

Seçim dönemindeki çalışmalarımızdan aşağıdaki dersleri çıkardık:

1. CHP'nin gerici yüzünü, faşizmle ve sosyal-faşizmle uzlaşan yüzünü bizzat hayatın içerisinde görebildik.

2. Proleter devrimcilerin, halk adaylarının seçimlere katılmasından, meclise girmelerinden hakim sınıfların nasıl da korktuklarını gördük.

3. Umudumuzun Ecevit olmadığını, kendi kollarımız olduğunu bir kere daha kavradık.

4. Kurtuluşumuzun seçimlerde değil, işçilerin ve köylülerin proletarya partisinin öncülüğündeki silahlı mücadelerinde olacağını kavradık.

Seçimler dönemindeki çalışmalarımızda da aşağıdaki hatalarımızın farkına vardık:

1. Propaganda yapacağımız konuları, propagandayı halkın hangi talepleri etrafında yükselte-

De.Sa.7/Sü.8'de

ÖLÜMÜNÜN 28. YILDÖNÜMÜNDE

Büyük proleter devrimci Dimitrov Yoldaşı anıyoruz

O, Bulgaristan işçi sınıfının çetin mücadeleler içinde yetiştirip dünya proletaryasına armağan ettiği büyük bir savaşçıdır.

Bulgaristan Komünist Partisi'nin, Leninist temeller üzerinde geliştirilmesi ve bütün hatalarından arınması, faşizme ve işgalci faşistlere karşı şanlı mücadeleler vererek zafere doğru yürümesi, büyük önder Dimitrov'un yol göstericiliği ile, onun marksizm-leninizmi devrimci özüne sadık kalarak Bulgaristan'ın somut koşullarına doğru bir şekilde uygulaması ile tarif edilmez ölçüde kolaylaşmıştır.

Onun çelik iradesinin, yılmaz savaşçılığının, iki kaynağı vardı. Birincisi, o bir işçi olduğu için kendi sınıfıyla bağ kurmanın bir devrimci için ne kadar hayati bir mesele olduğunu kendi öz deneyinden biliyordu. Her zaman kitlelerden öğrenme yolundan yürüdü. İkincisi ise Marksizm-Leninizm öğretisine tam bir sadakatle bağlı olması ve onu hayata kesin ve ilkeli bir tutumla uygulamaktan hiç bir zaman vazgeçmemesiydi. O her zaman ilkeli bir komünist olarak kaldı.

Dimitrov, özellikle faşizm denilen iğrenç canavara karşı dünya proletaryası ve işçi sınıfının mücadelesinde hala parıltısı taptaze olan bir kaynak, bir ışıktır.

Komintern'de uzun yıllar süren çalışmalarıyla o, sadece kendi Parti'sine, halkına değil, bütün dünya proletaryasına ve devrimci halklara yol göstermiş, onların Marksizm Leninizmin ışığı altında zafere doğru yürüyüşlerinde yılmaz bir mücadeleci

De.Sa.7/Sü.6'da